

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS TANÁCS (EU) 2024/1760 IRÁNYELVE**
(2024. június 13.)

a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)
(HL L 1760., 2024.7.5., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap			
	Szám	Oldal	Dátum
► M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/794 irányelve (2025. április 14.)		
	L 794	1	2025.4.16.

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 90894., 2025.11.10., 1. o. (2024/1760)

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS TANÁCS (EU) 2024/1760
IRÁNYELVE**

(2024. június 13.)

**a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint
az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet
módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja a következőkre vonatkozó szabályokat:

a) a vállalatoknak az emberi jogokra és a környezetre gyakorolt tényleges és lehetséges káros hatásokkal kapcsolatos kötelezettségei a saját tevékenységük, a leányvállalataik tevékenységei és az említett vállalatok tevékenységi láncában az üzleti partnereik által végzett tevékenységek tekintetében;

b) az a) pontban említett kötelezettségek megsértéséért való felelősség; valamint

c) a vállalatok arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az éghajlatváltozás mérséklését szolgáló átállási tervet fogadjanak el és alkalmazzanak, amely terv révén a vállalat – minden lehetséges erőfeszítést megtevéve – arra törekszik, hogy üzleti modelljét és stratégiáját összeegyeztesse a fenntartható gazdaságra való átállással és a globális felmelegedés 1,5 °C-ra történő korlátozásával a Párizsi Megállapodásnak megfelelően.

(2) Ez az irányelv nem szolgálhat alapul az emberi, a munkavállalói és a szociális jogok, a környezet vagy az éghajlat védelme tekintetében az irányelv elfogadásának időpontjában alkalmazandó tagállami nemzeti jogban vagy kollektív szerződésekben előírt szint csökkentéséhez.

(3) Ez az irányelv nem érinti az emberi, a munkavállalói és a szociális jogok, a környezetvédelem és az éghajlatváltozás terén más uniós jogalkotási aktusokban megállapított kötelezettségeket. Ha ezen irányelv valamely rendelkezése ellentétes egy másik uniós jogalkotási aktus ugyanazon célokat szolgáló, szélesebb körű vagy konkrétabb kötelezettségeket előíró rendelkezésével, az eltérés erejéig annak a másik uniós jogalkotási aktusnak a rendelkezése az irányadó, és azt kell alkalmazni az említett konkrét kötelezettségek tekintetében.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv minden olyan vállalatra alkalmazandó, amely valamely tagállam jogszabályaival összhangban hoztak létre, és amely megfelel a következő feltételek egyikének:

▼B

- a) a vállalat átlagosan több mint 1 000 munkavállalót foglalkoztatott, és a nettó világpiaci árbevétele meghaladta a 450 000 000 EUR-t a legutóbbi olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan éves pénzügyi kimutatást fogadtak el, vagy kellett volna elfogadni;
- b) a vállalat nem érte el az a) pontban említett küszöbértékeket, de egy olyan vállalatcsoport legfelső szintű anyavállalata, amely elérte az említett küszöbértékeket a legutóbbi olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan összevont éves pénzügyi kimutatást fogadtak el, vagy kellett volna elfogadni;
- c) a vállalat vagy az a vállalatcsoport, amelynek a szóban forgó vállalat a legfelső szintű anyavállalata, független harmadik fél vállalatokkal, jogdíjak ellenében franchise- vagy licencmegállapodásokat kötött az Unióban, amennyiben az említett megállapodások biztosítják a közös identitást, a közös üzleti koncepciót és az egységes üzleti módszerek alkalmazását, és amennyiben az említett jogdíjak összege meghaladta a 22 500 000 EUR-t a legutóbbi olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan éves pénzügyi kimutatást fogadtak el, vagy kellett volna elfogadni, és amennyiben a vállalatnak vagy azon vállalatcsoportnak, amelynek a szóban forgó vállalat a legfelső szintű anyavállalata, a nettó világpiaci árbevétele meghaladta a 80 000 000 EUR-t a legutóbbi olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan éves pénzügyi kimutatást fogadtak el, vagy kellett volna elfogadni.

(2) Ez az irányelv azokra a vállalatokra is alkalmazandó, amelyek valamely harmadik ország jogszabályaival összhangban hoztak létre, és megfelelnek a következő feltételek egyikének:

- a) a vállalat a legutóbbi pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben több mint 450 000 000 EUR nettó árbevételt ért el az Unióban;
- b) a vállalat nem érte el az a) pontban említett küszöbértéket, de a legfelső szintű anyavállalata egy olyan vállalatcsoportnak, amely a legutóbbi pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben összevont alapon elérte az említett küszöbértéket;
- c) a vállalat vagy az a vállalatcsoport, amelynek a szóban forgó vállalat a legfelső szintű anyavállalata, független harmadik fél vállalatokkal, jogdíjak ellenében franchise- vagy licencmegállapodásokat kötött az Unióban, amennyiben az említett megállapodások biztosítják a közös identitást, a közös üzleti koncepciót és az egységes üzleti módszerek alkalmazását, és amennyiben az említett jogdíjak összege a legutóbbi pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben meghaladta a 22 500 000 EUR-t az Unióban; feltéve továbbá, hogy a vállalat vagy az a vállalatcsoport, amelynek a szóban forgó vállalat a legfelső szintű anyavállalata, a legutóbbi pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben több mint 80 000 000 EUR nettó árbevételt ért el az Unióban.

▼B

(3) Amennyiben a vállalatcsoport legfelső szintű anyavállalatának fő tevékenysége az operatív leányvállalatok részvényeinek birtoklása, és nem vesz részt a csoportot, vagy annak egy vagy több leányvállalatát érintő irányítási, operatív vagy pénzügyi döntésekben, akkor mentesíthető az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségek teljesítése alól. E mentességnek az a feltétele, hogy a legfelső szintű anyavállalatnak az Unióban letelepedett egyik leányvállalatát kijelöljék arra, hogy a legfelső szintű anyavállalat nevében teljesítse a 6–16. és a 22. cikkben előírt kötelezettségeket, beleértve a legfelső szintű anyavállalatnak a leányvállalatai tevékenységei tekintetében fennálló kötelezettségeit is. Ebben az esetben a kijelölt leányvállalat megkapja a kötelezettségek hatékony teljesítéséhez szükséges összes eszközt és jogosultságot, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a kijelölt leányvállalat megkapja a csoporthoz tartozó vállalatoktól a releváns információkat és dokumentumokat, hogy teljesítse a legfelső szintű anyavállalatnak az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

A legfelső szintű anyavállalatnak az illetékes felügyeleti hatóságtól kérelmeznie kell az e bekezdés első albekezdésében említett mentességet, a 24. cikkkel összhangban, annak értékelésére, hogy teljesülnek-e az e bekezdés első albekezdésében említett feltételek. Amennyiben a feltételek teljesülnek, az illetékes felügyeleti hatóság megadja a mentességet. Adott esetben ez a hatóság megfelelően tájékoztatja a kérelemről, majd a döntéséről azon tagállam illetékes felügyeleti hatóságát, ahol a kijelölt leányvállalat letelepedett.

A legfelső szintű anyavállalat a kijelölt leányvállalattal együttesen továbbra is felelős azért, ha a kijelölt leányvállalat nem teljesíti a kötelezettségeit e bekezdés első albekezdésével összhangban.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók számát teljes munkaidős egyenértékre kell átszámítani. A kölcsönzött munkavállalókat és egyéb, atipikus foglalkoztatásban lévő munkavállalókat – feltéve, hogy megfelelnek a munkavállalói jogállás megállapítása céljából az Európai Unió Bírósága által meghatározott kritériumoknak – úgy kell figyelembe venni a munkavállalók számának megállapításakor, mintha a vállalat közvetlenül alkalmazta volna őket az adott időszakra.

(5) Amennyiben egy vállalat megfelel az (1) vagy a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek, ezen irányelvet csak akkor kell alkalmazni, ha az említett feltételek két egymást követő pénzügyi évben teljesülnek. Ezen irányelvet nem kell tovább alkalmazni az (1) vagy a (2) bekezdésben említett vállalatra, ha az (1) vagy a (2) bekezdésben előírt feltételek az utolsó két releváns pénzügyi év egyikében sem teljesülnek.

(6) Az (1) bekezdésben említett vállalatok tekintetében az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdések szabályozására az a tagállam illetékes, amelyben a vállalat bejegyzett székhelye található.

▼B

(7) A (2) bekezdésben említett vállalat tekintetében az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdések szabályozására az a tagállam illetékes, amelyben az említett vállalat fiókteleppel rendelkezik. Amennyiben a vállalatnak egyetlen tagállamban sincs fióktelepe, vagy a fióktelepei különböző tagállamokban találhatók, az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdések szabályozására az a tagállam illetékes, amelyben az említett vállalatnak a legutóbbi pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben a legmagasabb nettó árbevétele keletkezett az Unióban.

(8) Ez az irányelv nem alkalmazandó a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA-kra, sem pedig a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 1. cikkének (2) bekezdése szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV).

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „vállalat”: a következők bármelyike:

i. a 2013/34/EU irányelv I. és II. mellékletében felsorolt valamely társasági formában létrehozott jogi személy;

ii. egy harmadik ország jogával összhangban létrehozott jogi személy, amely a 2013/34/EU irányelv I. és II. mellékletében felsoroltakhoz hasonló formában jött létre;

iii. szabályozott pénzügyi vállalkozás, függetlenül annak társasági formájától, amely:

— az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet⁽³⁾,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽³⁾ ►C1 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.). ◀

▼B

- a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektési vállalkozás ⁽⁴⁾,

- a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapkezelő (ABAK), beleértve a 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ említett európai kockázatitőke-alapok (EuVECA) kezelőjét, a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁶⁾ említett európai szociális vállalkozási alapok (ESZVA) kezelőjét, valamint az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁷⁾ említett európai hosszú távú befektetési alapok (EHTBA) kezelőjét,

- a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság,

- a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikke 1. pontjában meghatározott biztosító ⁽⁸⁾,

- a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító,

- az (EU) 2016/2341 irányelv 2. cikkével összhangban az említett irányelv hatálya alá tartozó, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, kivéve, ha valamely tagállam az említett irányelv 5. cikkével összhangban úgy döntött, hogy az említett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre egészben vagy részben nem alkalmazza az irányelvet,

- a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél,

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázatitőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

▼B

- a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktár,

- a 2009/138/EK irányelv 211. cikkével összhangban engedélyezett különleges célú gazdasági egységként működő biztosító vagy viszontbiztosító,

- az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység,

- az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság, a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaság vagy a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely olyan biztosítói csoport része, amely az említett irányelv 213. cikke alapján csoportszintű felügyelet hatálya alá tartozik, és amely a 2009/138/EK irányelv 214. cikkének (2) bekezdése értelmében nem mentesül a csoportfelügyelet alól,

- az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett pénzforgalmi intézmény ⁽¹²⁾,

- a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmény ⁽¹³⁾,

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

▼B

- az (EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott közösségi finanszírozási szolgáltató ⁽¹⁴⁾,
 - az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁵⁾ 3. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt;
- b) „káros környezeti hatás”: az ezen irányelv melléklete I. része 1. szakaszának 15. és 16. pontjában, valamint II. részében felsorolt tilalmak és kötelezettségek megszegéséből eredő káros környezeti hatás, figyelembe véve az ott felsorolt jogi eszközök rendelkezése-
ihez kapcsolódó nemzeti jogszabályokat;
- c) „káros emberi jogi hatás”: a következőkből eredő, személyekre gyakorolt hatás:
- i. az ezen irányelv melléklete I. részének 1. szakaszában felsorolt valamely emberi jog megsértése, ahogy ezeket az emberi jogokat az ezen irányelv melléklete I. részének 2. szakaszában felsorolt nemzetközi jogi eszközök rögzítik;
 - ii. az ezen irányelv melléklete I. részének 1. szakaszában fel nem sorolt, de az ezen irányelv melléklete I. részének 2. szakaszában felsorolt emberi jogi eszközökben szereplő valamely emberi jog megsértése, feltéve, hogy:
 - az adott emberi jogot egy vállalat vagy más jogi személy megsértheti,
 - az adott emberi jogi jogsértés közvetlenül sérti az ezen irányelv melléklete I. részének 2. szakaszában felsorolt emberi jogi eszközök által védett valamely jogi érdeket, vala-
mint
 - a vállalat észszerűen előre láthatta volna az ilyen emberi jog esetleges érintettségének kockázatát, figyelembe véve a konkrét eset körülményeit, többek között a vállalat üzleti tevékenységének jellegét és nagyságrendjét, továbbá tevé-
kenységi láncát, gazdasági ágazatának jellemzőit, valamint földrajzi és működési környezetét;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irány-
elv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

▼B

- d) „káros hatás”: valamely káros környezeti hatás vagy káros emberi jogi hatás;
- e) „leányvállalat”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározott jogi személy, valamint az olyan jogi személy, amelyen keresztül a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾ 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott „ellenőrzött vállalkozás” a tevékenységét végzi;
- f) „üzleti partner”: olyan jogalany:
- i. amellyel a vállalat a vállalat tevékenységeire, termékeire vagy szolgáltatásaira vonatkozó kereskedelmi megállapodást kötött, vagy amelynek a vállalat a g) pont szerinti szolgáltatásokat nyújt („közvetlen üzleti partner”); vagy
 - ii. amely nem közvetlen üzleti partner, azonban a vállalat tevékenységeihez, termékeihez vagy szolgáltatásaihoz kapcsolódó üzleti tevékenységet folytat („közvetett üzleti partner”);
- g) „tevékenységi lánc”:
- i. egy vállalat upstream üzleti partnereinek tevékenységei, amelyek az áruk vállalat általi előállításához vagy szolgáltatások vállalat általi nyújtásához kapcsolódnak, beleértve a nyersanyagok, termékek vagy résztermékek tervezését, kitermelését, beszerzését, gyártását, szállítását, tárolását és rendelkezésre bocsátását, valamint a termékek vagy szolgáltatások fejlesztését; továbbá
 - ii. egy vállalat downstream üzleti partnereinek tevékenységei, amelyek az említett vállalat termékének forgalmazásához, szállításához és tárolásához kapcsolódnak, amennyiben ezeket a tevékenységeket az üzleti partnerek a vállalat számára vagy a vállalat nevében végzik, kivéve az (EU) 2021/821 rendelet szerinti exportellenőrzés, vagy a fegyverekre, lőszerekre vagy hadianyagokra vonatkozó exportellenőrzés alatt álló termékek forgalmazását, szállítását és tárolását, miután a termék kivitelét engedélyezték;
- h) „független harmadik fél általi ellenőrzés”: annak ellenőrzése, hogy egy adott vállalat vagy tevékenységi láncának egyes részei megfelelnek-e az ezen irányelvből eredő emberi jogi és környezetvédelmi követelményeknek, amely ellenőrzést olyan objektív, a vállalattól teljesen független szakértő végzi, akivel kapcsolatban nem merülhet fel összeférhetlenség és külső befolyástól mentes, tapasztalattal és szakértelemmel rendelkezik – a káros hatás jellegétől függően – környezeti vagy emberi jogi kérdésekben, és elszámoltatható az ellenőrzés minőségéért és megbízhatóságáért;

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

▼B

- i) „kkv”: jogi formájától függetlenül olyan mikro-, kis- vagy közép-vállalkozás, amely nem tagja semmilyen nagy méretű csoportnak – e fogalmaknak a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (1), (2), (3) és (7) bekezdésében foglalt meghatározása alapján;
- j) „ágazati vagy többszereplős kezdeményezés”: kormányzatok, ágazati szövetségek, érdekelt szervezetek – beleértve a civil társadalmi szervezeteket is –, vagy ezek csoportjai vagy kombinációi által kidolgozott és felügyelt önkéntes átvilágítási eljárások, eszközök és mechanizmusok kombinációja, amelyben a vállalatok az átvilágítási kötelezettségek teljesítésének támogatása céljából részt vehetnek;
- k) „meghatalmazott képviselő”: az Unióban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az a) pont ii. alpontja értelmében vett vállalatától megbízást kapott arra, hogy eljárjon a nevében a vállalat ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatban;
- l) „súlyos káros hatás”: olyan káros hatás, amely különösen jelentős annak jellegénél fogva – például ártalmas hatással jár az emberi életre, az egészségre vagy a szabadságra nézve – vagy a léptékénél, hatókörénél vagy helyrehozhatatlan jellegénél fogva, figyelembe véve a súlyosságát, beleértve azt, hogy hány magánszemélyt érint vagy érinthet, hogy milyen mértékben károsítja vagy károsíthatja a környezetet, vagy egyéb módon érinti vagy érintheti azt, hogy visszafordíthatatlan-e, valamint azt, hogy milyen mértékben lehetséges az érintett személyeket vagy a környezetet észszerű időn belül visszaállítani a hatás előtti állapotukkal egyenértékű állapotba;
- m) „nettó árbevétel”:
 - i. a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott nettó árbevétel; vagy
 - ii. amennyiben a vállalat az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ alapján elfogadott nemzetközi számviteli standardokat alkalmaz, vagy az a) pont ii. alpontja értelmében vett vállalat, azon pénzügyi beszámolási keret által meghatározott vagy értelmében vett bevétel, amely alapján a vállalat pénzügyi kimutatásai készülnek;
- n) „érdekelt felek”: a vállalat alkalmazottai, a vállalat leányvállalatainak alkalmazottai, a szakszervezetek és a munkavállalók képviselői, a fogyasztók, valamint egyéb olyan magánszemélyek, csoportok, közösségek vagy szervezetek, akiknek vagy amelyeknek a jogait vagy érdekeit érintik vagy érinthetik a vállalatnak, leányvállalatainak vagy üzleti partnereinek a termékei, szolgáltatásai és tevékenységei, beleértve a vállalat üzleti partnereinek alkalmazottait, azok szakszervezeit és munkavállalói képviselőit, a nemzeti emberi jogi és környezettel kapcsolatos intézményeket, azon civil társadalmi szervezeteket, amelyeknek céljai közé tartozik a környezetvédelem, valamint az említett magánszemélyek, csoportok, közösségek vagy szervezetek legitim képviselőit;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

▼B

- o) „megfelelő intézkedések”: olyan intézkedések, amelyek alkalmasak az átvilágítás céljainak elérésére azáltal, hogy a káros hatás súlyosságával és bekövetkezésének valószínűségével arányos módon, hatékonyan kezelik a káros hatásokat, és a vállalat által észszerűen végrehajthatók, figyelembe véve a konkrét eset körülményeit, beleértve a káros hatás jellegét és kiterjedését, valamint a releváns kockázati tényezőket;
 - p) „üzleti kapcsolat”: valamely vállalat és valamely üzleti partner közötti kapcsolat;
 - q) „anyavállalat”: olyan vállalat, amely egy vagy több leányvállalatot irányít;
 - r) „legfelső szintű anyavállalat”: olyan anyavállalat, amely a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében meghatározott kritériumokkal összhangban, közvetlenül vagy közvetve egy vagy több leányvállalatot irányít, és amelyet nem irányít egy másik vállalat;
 - s) „vállalatcsoport” vagy „csoport”: az anyavállalat és annak valamennyi leányvállalata;
 - t) „korrekció”: az érintett személynek vagy személyeknek, közösségeknek vagy környezetnek azzal az állapottal egyenértékű vagy a hozzá lehető legközelebbi állapotba való helyreállítása, amelyben akkor lettek volna, ha a tényleges káros hatás nem következett volna be, a vállalatnak a káros hatás előidézésében való érintettségével arányosan, beleértve a vállalat által a tényleges káros hatást elszenvedő személynek vagy személyeknek nyújtott pénzügyi vagy nem pénzügyi kártérítést és adott esetben a hatóságok számára bármely szükséges korrekciós intézkedés kapcsán felmerülő költségek megtérítését;
 - u) „kockázati tényezők”: valamely káros hatás súlyosságához és bekövetkezésének valószínűségéhez kapcsolódó tények, helyzetek vagy körülmények, beleértve a vállalati szintű, az üzleti működési, a földrajzi és kontextuális, a termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggő, valamint az ágazati tényeket, helyzeteket vagy körülményeket;
 - v) „a káros hatás súlyossága”: a káros hatás léptéke, hatóköre vagy visszafordíthatatlan jellege, figyelembe véve a káros hatás súlyosságát, beleértve azt, hogy hány magánszemélyt érint vagy érinthet, hogy milyen mértékben árt vagy árthat a környezetnek, vagy egyéb módon érinti vagy érintheti azt, hogy visszafordíthatatlan-e, valamint azt, hogy milyen mértékben lehetséges az érintett személyeket vagy a környezetet észszerű időn belül visszaállítani a hatás előtti állapotukkal egyenértékű állapotba.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 34. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv mellékletének az alábbiak révén történő módosítására vonatkozóan:
- a) az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a környezet védelmével összefüggő konkrét jogokat, tilalmakat vagy kötelezettségeket szabályozó, az ezen irányelv mellékletében felsorolt és az összes tagállam által megerősített nemzetközi jogi eszközök cikkeire való hivatkozások beillesztése;

▼B

- b) adott esetben az ezen irányelv mellékletében említett nemzetközi jogi eszközökre való hivatkozások módosítása, az ilyen eszközök módosítása, felváltása vagy hatályon kívül helyezése esetén;
- c) az ezen irányelv melléklete 1. részének 2. szakaszában felsorolt jogi eszközökkel kapcsolatban a releváns nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményekkel összhangban:
 - i. a felsorolt jogi eszközökre való hivatkozások felváltása az azonos tárgyú és az összes tagállam által megerősített új eszközökre való hivatkozásokkal; vagy
 - ii. a felsorolt jogi eszközökkel azonos tárgyú és az összes tagállam által megerősített új eszközökre való hivatkozások beillesztése.

*4. cikk***A harmonizáció szintje**

(1) Az 1. cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen nem vezethetnek be a nemzeti jogukba a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározottaktól eltérő emberi jogi és környezetvédelmi átvilágítási kötelezettségeket előíró rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, ez az irányelv nem zárja ki a tagállamok számára, hogy – a 8. cikk (1) és (2) bekezdése, a 10. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek kivételével – a többi cikkben meghatározottaktól eltérő, szigorúbb rendelkezéseket, vagy a cél vagy a lefedett terület tekintetében konkrétabb rendelkezéseket vezessenek be a nemzeti jogukba az emberi, a munkavállalói és a szociális jogok, valamint a környezet vagy az éghajlat eltérő szintű védelmének elérése érdekében.

*5. cikk***Átvilágítás**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok a következő intézkedések útján a 7–16. cikkben meghatározott, kockázatalapú emberi jogi és környezetvédelmi átvilágítást (a továbbiakban: átvilágítás) végezzenek:

- a) az átvilágítás beépítése a vállalati politikáikba és kockázatkezelési rendszereikbe a 7. cikkel összhangban;
- b) a tényleges vagy lehetséges káros hatások azonosítása és értékelése a 8. cikkel összhangban, továbbá szükség esetén a lehetséges és a tényleges káros hatások rangsorolása a 9. cikkel összhangban;
- c) a lehetséges káros hatások megelőzése és mérséklése, valamint a tényleges káros hatások megszüntetése és mértékük minimalizálása a 10. és a 11. cikkel összhangban;
- d) a tényleges káros hatások korrekciója a 12. cikkel összhangban;

▼B

- e) az érdekelt felekkel folytatott érdemi együttműködés a 13. cikkel összhangban;
- f) bejelentési mechanizmus és panasztételi eljárás létrehozása és fenntartása a 14. cikkel összhangban;
- g) az átvilágítási politikájuk és intézkedéseik hatékonyságának nyomon követése a 15. cikkel összhangban;
- h) az átvilágításra vonatkozó nyilvános tájékoztatás a 16. cikkel összhangban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok az átvilágítás céljából erőforrásokat és információkat oszthassanak meg a vállalatcsoportjukon belül, valamint más joggalanyokkal.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy valamely üzleti partner ne legyen köteles olyan információkat közölni az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeket teljesítő vállalattal, amelyek az (EU) 2016/943 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott üzleti titoknak minősülnek, nem érintve a közvetlen vagy közvetett üzleti partnerek kilétének, vagy a tényleges vagy lehetséges káros hatások feltárásához szükséges alapvető információk közlését, amennyiben ez szükséges és kellően indokolt a tekintetben, hogy a vállalat megfeleljen az átvilágítási kötelezettségeinek. Ez nem érinti az üzleti partnerek azon lehetőségét, hogy az (EU) 2016/943 irányelvvel létrehozott mechanizmusok révén védjék az üzleti titkaikat. Az üzleti partnerek soha nem kötelezhetők minősített információk vagy egyéb olyan információk közlésére, amelyek közlése alapvető állambiztonsági érdekeket veszélyeztetne.

(4) A tagállamok előírják a vállalatok számára, hogy az átvilágítási kötelezettségeiknek való megfelelés érdekében tett intézkedésekre vonatkozó dokumentumokat – beleértve az alátámasztó bizonyítékokat is – az elkészítésüktől vagy megszerzésüktől számított legalább öt évig őrizzék meg a megfelelés bizonyítása céljából.

Amennyiben az első albekezdésben előírt megőrzési időszak lejártakor ezen irányelv alapján bírósági vagy közigazgatási eljárás van folyamatban, a megőrzési időszak az ügy lezárásáig meghosszabbodik.

6. cikk

Az átvilágítás csoportszintű támogatása

(1) ►C1 A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok számára megengedett legyen a 7–16. és a 22. cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítése ◄ azon vállalatok nevében, amelyek az említett anyavállalatoknak leányvállalatai és amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak, amennyiben ez garantálja a tényleges megfelelést. Ez nem érinti a felügyeleti hatóságoknak az ilyen leányvállalatok feletti hatáskörgyakorlását a 25. cikkel összhangban, sem pedig a leányvállalatoknak a 29. cikk szerinti polgári jogi felelősségét.

▼B

(2) Az anyavállalat valamennyi következő feltétel fennállása esetén teljesíti e cikk (1) bekezdésével összhangban a 7–16. cikkben megállapított átvilágítási kötelezettségeket:

- a) a leányvállalat és az anyavállalat minden szükséges információt megad egymásnak, és együttműködik az ezen irányelvből eredő kötelezettségek teljesítése érdekében;
- b) a leányvállalat betartja az anyavállalata átvilágítási politikáját, amelyet megfelelően kiigazítottak annak érdekében, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségek a leányvállalat tekintetében teljesüljenek;
- c) a leányvállalat a 7. cikkel összhangban valamennyi vállalati politikájába és kockázatkezelési rendszerébe beépíti az átvilágítást, egyértelműen ismertetve, hogy mely kötelezettségeket kell az anyavállalatnak teljesítenie, és szükség esetén tájékoztatja erről a releváns érdekelt feleket;
- d) a leányvállalat szükség esetén továbbra is megteszi a megfelelő intézkedéseket a 10. és a 11. cikkel összhangban, és teljesíti a 12. és a 13. cikk szerinti kötelezettségeit;
- e) adott esetben a leányvállalat a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával vagy a 11. cikk (3) bekezdésének c) pontjával összhangban szerződéses biztosítékokat kér közvetlen üzleti partnereitől, a 10. cikk (4) bekezdésével vagy a 11. cikk (5) bekezdésével összhangban szerződéses biztosítékokat kér a közvetett üzleti partnereitől, és a 10. cikk (6) bekezdésével vagy a 11. cikk (7) bekezdésével összhangban ideiglenesen felfüggeszti vagy megszünteti az üzleti kapcsolatot.

(3) Amennyiben a leányvállalat nevében e cikk (1) bekezdésével összhangban az anyavállalat teljesíti a 22. cikkben előírt kötelezettséget, a leányvállalat az anyavállalatnak az éghajlatváltozás mérséklését szolgáló, a leányvállalat üzleti modelljéhez és stratégiájához igazított átállási tervével összhangban köteles teljesíteni a 22. cikkben előírt kötelezettségeket.

*7. cikk***Az átvilágítás beépítése a vállalati politikákba és kockázatkezelési rendszerekbe**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok valamennyi releváns vállalati politikájukba és kockázatkezelési rendszerükbe beépítsék az átvilágítást, valamint hogy kockázatalapú átvilágítást biztosító átvilágítási politikával rendelkezzenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett átvilágítási politikát a vállalat munkavállalóival és azok képviselőivel folytatott előzetes konzultáció alapján kell kidolgozni, és annak az összes következő elemet tartalmaznia kell:

- a) a vállalat átvilágítással kapcsolatos megközelítésének a leírása, beleértve a hosszú távú megközelítést is;

▼B

b) a vállalatnál és leányvállalatainál, valamint a vállalat közvetlen vagy közvetett üzleti partnereinél betartandó szabályokat és elveket rögzítő magatartási kódex, a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával, a 10. cikk (4) bekezdésével, a 11. cikk (3) bekezdésének c) pontjával vagy a 11. cikk (5) bekezdésével összhangban; valamint

c) az átvilágításnak a releváns vállalati politikákba történő beépítése és az átvilágítás végrehajtása érdekében bevezetett eljárások bemutatása, beleértve a b) pontban említett magatartási kódex betartásának ellenőrzése céljából, valamint az említett kódex alkalmazásának az üzleti partnerekre történő kiterjesztése érdekében hozott intézkedéseket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok valamely jelentős változást követően indokolatlan késedelem nélkül naprakésszé teszik az átvilágítási politikáikat, továbbá legalább 24 havonta felülvizsgálják és szükség esetén naprakésszé teszik az ilyen politikákat.

Az első albekezdésben említett célok érdekében a vállalatoknak figyelembe kell venniük a 8. cikkel összhangban már feltárt káros hatásokat, az ilyen káros hatások kezelésére a 10. és a 11. cikk szerint hozott megfelelő intézkedéseket, valamint a 15. cikkel összhangban elvégzett értékelések eredményét.

*8. cikk***A tényleges és a lehetséges káros hatások azonosítása és értékelése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok e cikkel összhangban megfelelő intézkedéseket hozzanak a saját vagy leányvállalataik tevékenységéből, továbbá – amennyiben azok kapcsolódnak a vállalat tevékenységi láncához – az üzleti partnereik tevékenységéből eredő tényleges és lehetséges káros hatások azonosítása és értékelése érdekében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség részeként – figyelembe véve a releváns kockázati tényezőket – a vállalatoknak meg kell hozniuk az alábbiakhoz szükséges megfelelő intézkedéseket:

a) saját tevékenységeiknek, valamint leányvállalataik és – amennyiben azok kapcsolódnak a vállalat tevékenységi láncához – üzleti partnereik tevékenységeinek feltérképezése azon általános területek azonosítása céljából, ahol a káros hatások a legnagyobb valószínűséggel következhetnek be, és a leg súlyosabbak lehetnek;

b) az a) pontban említett feltérképezés eredményei alapján részletesen értékelniük kell saját tevékenységeiket, valamint leányvállalataik és – amennyiben azok kapcsolódnak a vállalat tevékenységi láncához – üzleti partnereik tevékenységeit azokon a területeken, ahol a káros hatások legnagyobb valószínűséggel történő bekövetkezését, és leg súlyosabb voltát azonosították.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett káros hatások – adott esetben mennyiségi és minőségi információk alapján történő – azonosítása és értékelése céljából a vállalatok megfelelő forrásokat vehessenek igénybe, így többek között független jelentéseket és a 14. cikkben előírt bejelentési mechanizmus és panasztételi eljárás keretében összegyűjtött információkat.

(4) Amennyiben a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott részletes értékeléshez szükséges információk a tevékenységi lánc különböző szintjein elhelyezkedő üzleti partnerektől is megszerezhetők, a vállalatnak – amennyiben ez észszerű – elsősorban közvetlenül azoktól az üzleti partnerektől kell információkat kérnie, amelyeknél a káros hatások a legnagyobb valószínűséggel következhetnek be.

*9. cikk***Az azonosított tényleges és lehetséges káros hatások rangsorolása**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben nem lehetséges az összes azonosítottkáros hatást egyidejűleg és teljes mértékben megelőzni, mérsékelni, megszüntetni vagy minimalizálni, a vállalatok a 10. és a 11. cikkben előírt kötelezettségek teljesítése érdekében rangsorolják a 8. cikk alapján azonosított káros hatásokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett rangsorolásnak a káros hatások súlyosságán és valószínűségén kell alapulnia.

(3) Miután a legsúlyosabb és a legnagyobb valószínűséggel bekövetkező káros hatásokat a 10. vagy a 11. cikkel összhangban, észszerű időn belül kezelte a vállalat, a kevésbé súlyos és a kisebb valószínűséggel bekövetkező káros hatásokat is kezelnie kell.

*10. cikk***A lehetséges káros hatások megelőzése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok a 9. cikkel és e cikkel összhangban megfelelő intézkedéseket hozzanak azon lehetséges káros hatások megelőzése vagy – amennyiben a megelőzés nem vagy nem azonnal lehetséges – megfelelő mérséklése céljából, amely káros hatásokat a 8. cikk alapján azonosítottak vagy azonosítaniuk kellett volna.

Az első albekezdésben említett megfelelő intézkedések meghatározásához kellően figyelembe kell venni a következőket:

- a) a lehetséges káros hatást okozhatja-e kizárólag a vállalat; okozhatja-e a vállalat és valamely leányvállalat vagy üzleti partner együttesen, cselekmények vagy mulasztások révén; vagy okozhatja-e kizárólag a vállalatnak a tevékenységi láncába tartozó üzleti partnere;

▼B

- b) a lehetséges káros hatás bekövetkezhet-e valamely leányvállalat, közvetlen üzleti partner vagy közvetett üzleti partner tevékenységében; valamint
- c) a vállalat képes-e befolyást gyakorolni a lehetséges káros hatást esetlegesen okozó vagy együttesen okozó üzleti partnerre.

(2) A vállalatoknak adott esetben a következő megfelelő intézkedéseket kell meghozniuk:

- a) ha a megelőzéshez szükséges intézkedések jellege vagy összetettsége indokolja, indokolatlan késedelem nélkül ki kell dolgozniuk és végre kell hajtaniuk egy megelőző intézkedési tervet, amelynek a megfelelő intézkedések végrehajtására vonatkozó észszerű és világosan meghatározott határidőket, valamint a javulás mérésére szolgáló minőségi és mennyiségi mutatókat kell tartalmaznia; a vállalatok ágazati vagy többszereplős kezdeményezésekkel együttműködve is kidolgozhatják az intézkedési terveiket; a megelőző intézkedési tervet a vállalatok működéséhez és tevékenységi láncához kell igazítani;
- b) közvetlen üzleti partnereiktől szerződéses biztosítékokat kell kérniük arra vonatkozóan, hogy biztosítani fogják a vállalat magatartási kódexének és szükség esetén a megelőző intézkedési tervének való megfelelést, többek között olyan módon, hogy saját partnereiktől is megfelelő szerződéses biztosítékokat szereznek, amennyiben azok tevékenységei a vállalat tevékenységi láncának részét képezik; az említett szerződéses biztosítékok megszerzése esetén az (5) bekezdés alkalmazandó;
- c) végre kell hajtaniuk a szükséges – például a létesítményekbe, a termelési vagy egyéb operatív eljárásokba és az infrastruktúrába irányuló – pénzügyi vagy nem pénzügyi beruházásokat, kiigazításokat vagy korszerűsítéseket;
- d) megteszik a szükséges módosításokat vagy javításokat a vállalat saját üzleti tervére, általános stratégiáira és műveleteire vonatkozóan, beleértve a beszerzési gyakorlatokat, a tervezést és a forgalmazási gyakorlatokat;
- e) célzott és arányos támogatást kell nyújtaniuk azon kkv-nak, amely a vállalat üzleti partnere, amennyiben a kkv erőforrásaira, ismereteire és korlátaira tekintettel ez szükséges, többek között a kapacitásépítéshez, képzéshez vagy az irányítási rendszerek korszerűsítéséhez való hozzáférés biztosítása vagy lehetővé tétele révén, továbbá, amennyiben a magatartási kódexnek vagy a megelőző intézkedési tervnek való megfelelés veszélyeztetné a kkv életképességét, célzott és arányos pénzügyi támogatás – mint például közvetlen finanszírozás, alacsony kamatozású hitelek, folyamatos beszerzésre vállalt garanciák – biztosítása, vagy a forráshoz jutáshoz nyújtott segítség révén;
- f) az uniós jognak – a versenyjogot is beleértve – megfelelően együtt kell működniük más joganyagokkal, többek között annak érdekében, hogy adott esetben javítsák a vállalat káros hatások megelőzésére vagy mérséklésére irányuló képességét, különösen azokban az esetekben, amikor nem áll rendelkezésre más megfelelő vagy hatékony intézkedés.

▼B

(3) A vállalatok adott esetben a (2) bekezdésben felsorolt intézkedések mellett további megfelelő intézkedéseket is hozhatnak, például egyeztetéseket folytathatnak valamely üzleti partnerükkel a lehetséges káros hatások megelőzésével és mérséklésével kapcsolatos vállalati elvárásokról, vagy kapacitásépítést, iránymutatást, adminisztratív és pénzügyi támogatást, mint például hiteleket vagy finanszírozást nyújthatnak vagy tehetnek hozzáférhetővé, figyelembe véve ugyanakkor az üzleti partner erőforrásait, ismereteit és korlátait.

(4) Azon lehetséges káros hatások tekintetében, amelyek a (2) bekezdésben felsorolt megfelelő intézkedésekkel nem voltak megelőzhetők vagy kellően mérsékelhetők, a vállalat a magatartási kódexének vagy megelőző intézkedési tervének a betartatása érdekében szerződéses biztosítékot kérhet a közvetett üzleti partnerétől. Az említett szerződéses biztosítékok megszerzése esetén az (5) bekezdés alkalmazandó.

(5) A (2) bekezdés b) pontjában és a (4) bekezdésben említett szerződéses biztosítékokat a betartásuk ellenőrzése céljából megfelelő intézkedéseknek kell kísérniük. A megfelelés ellenőrzése céljából a vállalat független harmadik fél, többek között ágazati vagy többszereplős kezdeményezések általi ellenőrzésekre hagyatkozhat.

Azokban az esetekben, amikor a vállalat kkv-tól szerez szerződéses biztosítékot, vagy kkv-val köt szerződést, az alkalmazott feltételeknek tisztességesnek, észszerűnek és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük. A vállalatnak azt is fel kell mérnie, hogy a kkv-tól szerzett szerződéses biztosítékot kísérnie kell-e a (2) bekezdés e) pontjában említett, a kkv-kra vonatkozó megfelelő intézkedések bármelyikének. Amennyiben a kkv-k tekintetében a megfelelés ellenőrzésére irányuló intézkedéseket hajtják végre, a független harmadik fél általi ellenőrzés költségeit a vállalatnak kell viselnie. Amennyiben a kkv a független harmadik fél általi ellenőrzés költségeinek legalább részbeni megfizetését kérelmezi, vagy a vállalattal való egyetértés esetén, az említett kkv az ilyen ellenőrzés eredményeit megoszthatja más vállalatokkal.

(6) Az (1) bekezdésben említett azon lehetséges káros hatások tekintetében, amelyeket a (2), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott intézkedésekkel nem lehetett megelőzni vagy kellően mérsékelni, a vállalat végső eszközként köteles tartózkodni attól, hogy új kapcsolatot létesítsen vagy a már meglévő kapcsolatát meghosszabbítsa valamely olyan üzleti partnerrel, amellyel összefüggésben, vagy amelynek a tevékenységi láncában az adott hatás felmerült, és ha az érintett kapcsolatra irányadó jog megengedi, végső eszközként köteles megtenni a következő intézkedéseket:

a) indokolatlan késedelem nélkül fogadjon el és hajtson végre egy megerősített megelőző intézkedési tervet a konkrét káros hatás tekintetében úgy, hogy az érintett tevékenységhez kötődő üzleti kapcsolatok ideiglenes felfüggesztésével kihasználja vagy fokozza a vállalat befolyását, feltéve, hogy észszerűen számítani lehet arra, hogy az említett intézkedések sikerrel járnak; az intézkedési tervnek a benne foglalt összes intézkedés elfogadására és végrehajtására vonatkozó, konkrét és megfelelő ütemtervet kell tartalmaznia, és ezen idő alatt a vállalat alternatív üzleti partnereket is kereshet;

▼B

- b) amennyiben észszerűen nem várható, hogy az említett intézkedések sikerrel járnak, vagy a megerősített megelőző intézkedési terv végrehajtása révén nem sikerült megelőzni vagy mérsékelni a káros hatást, szüntesse meg az érintett tevékenységekhez kötődő üzleti kapcsolatot, ha a lehetséges káros hatás súlyos.

Az üzleti kapcsolat ideiglenes felfüggesztése vagy megszüntetése előtt a vállalatnak értékelnie kell, hogy észszerűen várható-e, hogy ennek káros hatásai egyértelműen súlyosabbak lesznek-e, mint az a káros hatás, amelyet nem lehetett megelőzni vagy kellően mérsékelni. Amennyiben igen, a vállalat nem köteles felfüggeszteni vagy megszüntetni az üzleti kapcsolatot, és lehetővé kell tenni számára, hogy az illetékes felügyeleti hatóságot tájékoztathassa a döntése kellően megalapozott indokairól.

A tagállamok lehetőséget biztosítanak arra, hogy a jogszabályaik hatálya alá tartozó szerződések értelmében ideiglenesen fel lehessen függeszteni vagy meg lehessen szüntetni az üzleti kapcsolatot – az első albekezdéssel összhangban –, kivéve azokat a szerződéseket, amelyek esetében a feleket jog kötelezi azok megkötésére.

Amennyiben a vállalat az üzleti kapcsolat ideiglenes felfüggesztése vagy megszüntetése mellett dönt, lépéseket kell tennie a felfüggesztés vagy megszüntetés hatásainak megelőzésére, enyhítésére vagy megszüntetésére, észszerű határidővel értesítenie kell az érintett üzleti partnert, és ezt a döntést rendszeresen felül kell vizsgálnia.

Amennyiben a vállalat úgy dönt, hogy nem függeszti fel ideiglenesen vagy nem szünteti meg az üzleti kapcsolatot e cikk alapján, nyomon kell követnie a lehetséges káros hatást, és rendszeresen értékelnie kell a döntését, valamint azt, hogy rendelkezésre állnak-e további megfelelő intézkedések.

*11. cikk***A tényleges káros hatások megszüntetése**

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok a 9. cikkel és e cikkel összhangban megfelelő intézkedéseket hozzanak azon tényleges káros hatások megszüntetése érdekében, amelyeket a 8. cikk alapján azonosítottak vagy azonosítaniuk kellett volna.

Az első albekezdésben említett megfelelő intézkedések meghatározásához kellően figyelembe kell venni a következőket:

- a) a tényleges káros hatást kizárólag a vállalat okozza-e; a vállalat és valamely leányvállalat vagy üzleti partner együttesen okozza-e, cselekmények vagy mulasztások révén; vagy kizárólag a vállalatnak a tevékenységi láncába tartozó üzleti partnere okozza;
- b) a tényleges káros hatás a leányvállalat, valamely közvetlen üzleti partner vagy közvetett üzleti partner tevékenységében következett-e be; valamint

▼B

c) a vállalat képes-e befolyást gyakorolni arra az üzleti partnerre, amely a tényleges káros hatást okozta vagy együttesen okozta.

(2) Ha a káros hatás nem szüntethető meg azonnal, a tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok minimalizálják e hatás mértékét.

(3) A vállalatoknak adott esetben a következő megfelelő intézkedéseket kell meghozniuk:

a) semlegesíteniük kell a káros hatást, vagy minimalizálniuk kell annak mértékét; az ilyen intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a káros hatás súlyosságával, valamint a vállalatnak a káros hatás előidézésében való érintettségével;

b) szükség esetén, ha a káros hatás nem szüntethető meg azonnal, indokolatlan késedelem nélkül ki kell dolgozniuk és végre kell hajtaniuk egy helyesbítési intézkedési tervet, amelynek a megfelelő intézkedések végrehajtására vonatkozó észszerű és világosan meghatározott határidőket, valamint a javulás mérésére szolgáló minőségi és mennyiségi mutatókat kell tartalmaznia; a vállalatok ágazati vagy többszereplős kezdeményezésekkel együttműködésben is kidolgozhatják az intézkedési terveiket; a helyesbítési intézkedési tervet a vállalatok működéséhez és tevékenységi láncához kell igazítani;

c) közvetlen üzleti partnereiktől szerződéses biztosítékokat kell kérniük arra vonatkozóan, hogy biztosítani fogják a vállalat magatartási kódexének és szükség esetén a helyesbítési intézkedési tervének való megfelelést, többek között olyan módon, hogy saját partnereiktől is megfelelő szerződéses biztosítékokat szereznek, amennyiben azok tevékenységei a vállalat tevékenységi láncának részét képezik; az említett szerződéses biztosítékok megszerzése esetén a (6) bekezdés alkalmazandó;

d) végre kell hajtaniuk a szükséges – például a létesítményekbe, a termelési vagy egyéb operatív eljárásokba és az infrastruktúrába irányuló – pénzügyi vagy nem pénzügyi beruházásokat, kiigazításokat vagy korszerűsítéseket;

e) megteszik a szükséges módosításokat vagy javításokat a vállalat saját üzleti tervére, általános stratégiáira és műveleteire vonatkozóan, beleértve a beszerzési gyakorlatokat, a tervezést és a forgalmazási gyakorlatokat;

f) célzott és arányos támogatást kell nyújtaniuk azon a kkv-nak, amely a vállalat üzleti partnere, amennyiben a kkv erőforrásaira, ismereteire és korlátaira tekintettel ez szükséges, többek között a kapacitásépítéshez, képzéshez vagy az irányítási rendszerek korszerűsítéséhez való hozzáférés biztosítása vagy lehetővé tétele révén, továbbá, amennyiben a magatartási kódexnek vagy a helyesbítési intézkedési tervnek való megfelelés veszélyeztetné a kkv életképességét, célzott és arányos pénzügyi támogatás – mint például közvetlen finanszírozás, alacsony kamatozású hitelek, folyamatos beszerzésre vállalt garanciák – biztosítása, vagy a forráshoz jutáshoz nyújtott segítség révén;

▼B

g) az uniós jognak – a versenyjogot is beleértve – megfelelően együtt kell működniük más jogalanyokkal, többek között annak érdekében, hogy adott esetben javítsák a vállalat káros hatások megszüntetésére vagy az ilyen hatás mértékének minimalizálására irányuló képességét, különösen azokban az esetekben, amikor nem áll rendelkezésre más megfelelő vagy hatékony intézkedés;

h) korrekciót kell végrehajtaniuk a 12. cikkel összhangban.

(4) A vállalatok adott esetben a (3) bekezdésben felsorolt intézkedések mellett további megfelelő intézkedéseket is tehetnek, például egyeztetéseket folytathatnak valamely üzleti partnerükkel a tényleges káros hatások megszüntetésével vagy az ilyen hatások mértékének minimalizálásával kapcsolatos vállalati elvárásokról, vagy kapacitásépítést, iránymutatást, adminisztratív és pénzügyi támogatást, mint például hiteleket vagy finanszírozást biztosíthatnak vagy tehetnek hozzáférhetővé, figyelembe véve ugyanakkor az üzleti partner erőforrásait, ismereteit és korlátait.

(5) Azon tényleges káros hatások tekintetében, amelyeket a (3) bekezdésben felsorolt megfelelő intézkedésekkel nem lehetett megszüntetni vagy a mértéküket minimalizálni, a vállalat a magatartási kódexének vagy helyesbítési intézkedési tervének a betartatása érdekében szerződéses biztosítékot kérhet a közvetett üzleti partnerétől. Az említett szerződéses biztosítékok megszerzése esetén a (6) bekezdés alkalmazandó;

(6) A (3) bekezdés c) pontjában és az (5) bekezdésben említett szerződéses biztosítékokat a betartásuk ellenőrzése céljából megfelelő intézkedéseknek kell kísérniük. A megfelelés ellenőrzése céljából a vállalat független harmadik fél, többek között ágazati vagy többszereplős kezdeményezések általi ellenőrzésekre hagyatkozhat.

Azokban az esetekben, amikor a vállalat kkv-tól szerez szerződéses biztosítékot, vagy kkv-val köt szerződést, az alkalmazott feltételeknek tisztességesnek, észszerűnek és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük. A vállalatnak azt is fel kell mérnie, hogy a kkv-tól szerzett szerződéses biztosítékot kísérnie kell-e a (3) bekezdés f) pontjában említett, a kkv-kra vonatkozó megfelelő intézkedések bármelyikének. Amennyiben a kkv-k tekintetében a megfelelés ellenőrzésére irányuló intézkedéseket hajtanak végre, a független harmadik fél általi ellenőrzés költségeit a vállalatnak kell viselnie. Amennyiben a kkv a független harmadik fél általi ellenőrzés költségeinek legalább részbeni megfizetését kérelmezi, vagy a vállalattal való egyetértés esetén, az említett kkv az ilyen ellenőrzés eredményeit megoszthatja más vállalatokkal.

(7) Az (1) bekezdésben említett azon tényleges káros hatások tekintetében, amelyeket a (3), az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott intézkedésekkel nem lehetett megszüntetni vagy a mértéküket minimalizálni, a vállalat végső eszközként köteles tartózkodni attól, hogy új kapcsolatot létesítsen vagy a már meglévő kapcsolatát meghosszabbítsa valamely olyan üzleti partnerrel, amellyel összefüggésben, vagy amelynek a tevékenységi láncában az adott hatás felmerült, és ha az érintett kapcsolatra irányadó jog megengedi, végső eszközként köteles megtenni a következő intézkedéseket:

▼B

- a) indokolatlan késedelem nélkül fogadjon el és hajtson végre egy megerősített helyesbítési intézkedési tervet a konkrét káros hatás tekintetében úgy, hogy az érintett tevékenységhez kötődő üzleti kapcsolatok ideiglenes felfüggesztésével kihasználja vagy fokozza a befolyását, feltéve, hogy észszerűen számítani lehet arra, hogy az említett intézkedések sikerrel járnak; az intézkedési tervnek a benne foglalt összes intézkedés elfogadására és végrehajtására vonatkozó, konkrét és megfelelő ütemtervet kell tartalmaznia, és ezen idő alatt a vállalat alternatív üzleti partnereket is kereshet;
- b) amennyiben észszerűen nem várható, hogy az a) pontban említett intézkedések sikerrel járnak, vagy a megerősített helyesbítési intézkedési terv végrehajtása révén nem sikerült megszüntetni a káros hatást vagy a mértékét minimalizálni, szüntesse meg az érintett tevékenységekhez kötődő üzleti kapcsolatot, ha a tényleges káros hatás súlyos.

Az üzleti kapcsolat ideiglenes felfüggesztése vagy megszüntetése előtt a vállalatnak értékelnie kell, hogy észszerűen várható-e, hogy ennek káros hatásai egyértelműen súlyosabbak lesznek-e, mint az a káros hatás, amelyet nem lehetett megszüntetni, vagy amelynek mértékét nem lehetett minimalizálni. Amennyiben igen, a vállalat nem köteles felfüggeszteni vagy megszüntetni az üzleti kapcsolatot, és lehetővé kell tenni számára, hogy az illetékes felügyeleti hatóságot tájékoztathassa a döntése kellően megalapozott indokairól.

A tagállamok lehetőséget biztosítanak arra, hogy a jogszabályaik hatálya alá tartozó szerződések értelmében ideiglenesen fel lehessen függeszteni vagy meg lehessen szüntetni az üzleti kapcsolatot – az első albekezdéssel összhangban –, kivéve azokat a szerződéseket, amelyek esetében a feleket jog kötelezi azok megkötésére.

Amennyiben a vállalat az üzleti kapcsolat ideiglenes felfüggesztése vagy megszüntetése mellett dönt, lépéseket kell tennie a felfüggesztés vagy megszüntetés hatásainak megelőzésére, enyhítésére vagy megszüntetésére, észszerű határidővel értesítenie kell az üzleti partnert, és ezt a döntést rendszeresen felül kell vizsgálnia.

Amennyiben a vállalat úgy dönt, hogy nem függeszti fel ideiglenesen vagy nem szünteti meg az üzleti kapcsolatot e cikk alapján, a vállalatnak nyomon kell követnie a tényleges káros hatást, és rendszeresen értékelnie kell a döntését, valamint azt, hogy rendelkezésre állnak-e további megfelelő intézkedések.

*12. cikk***A tényleges káros hatások korrekciója**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha valamely vállalat tényleges káros hatást okozott, vagy mással együtt tényleges káros hatást okozott, korrekciót biztosítson.

(2) Amennyiben a tényleges káros hatást csak a vállalat üzleti partnere okozta, a vállalat önkéntes korrekciót biztosíthat. A vállalat emellett felhasználhatja a káros hatást okozó üzleti partner befolyásolására való képességét arra, hogy az korrekciót nyújtson.

▼B*13. cikk***Az érdekelt felekkel folytatott érdemi együttműködés**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok e cikkkel összhangban megfelelő intézkedéseket hozzanak az érdekelt felekkel való hatékony együttműködés érdekében.

(2) Az (EU) 2016/943 irányelv sérelme nélkül, az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során a vállalatoknak adott esetben releváns és átfogó tájékoztatást kell nyújtaniuk az érdekelt felek számára annak érdekében, hogy a konzultáció hatékony és átlátható legyen. Az (EU) 2016/943 irányelv sérelme nélkül, a konzultációba bevont érdekelt felek számára lehetővé kell tenni, hogy indokolással ellátott kérelemben releváns kiegészítő információkat kérjenek, amelyeket a vállalatnak észszerű határidőn belül, megfelelő és érthető formában rendelkezésre kell bocsátania. Ha a vállalat elutasítja a további információk iránti kérelmet, a konzultációban részt vevő érdekelt felek számára biztosítani kell a jogot arra, hogy az elutasításról írásbeli indokolást kapjon.

(3) Az érdekelt felekkel az átvilágítási folyamat következő szakaszaiban kell konzultálni:

- a) a tényleges vagy lehetséges káros hatásokra vonatkozó szükséges információk összegyűjtése, a káros hatásoknak a 8. és a 9. cikk szerinti azonosítása, értékelése és rangsorolása érdekében;
- b) a megelőzési és a helyesbítési intézkedési tervek kidolgozása a 10. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk (3) bekezdése alapján, valamint a megerősített megelőzési és helyesbítési intézkedési tervek kidolgozása a 10. cikk (6) bekezdése és a 11. cikk (7) bekezdése alapján;
- c) üzleti kapcsolat megszüntetésére vagy felfüggesztésére vonatkozó döntés, a 10. cikk (6) bekezdése és a 11. cikk (7) bekezdése alapján;
- d) a káros hatások korrekcióját szolgáló megfelelő intézkedések elfogadása a 12. cikk alapján;
- e) adott esetben a nyomon követésre vonatkozó, a 15. cikkben előírt minőségi és mennyiségi mutatók kidolgozása.

(4) Amennyiben észszerűen nem lehetséges az ezen irányelv követelményeinek való megfeleléshez szükséges mértékű, hatékony együttműködés az érdekelt felekkel, a vállalatoknak olyan szakértőkkel is konzultálniuk kell, akik hiteles betekintést tudnak nyújtani a tényleges vagy a lehetséges káros hatások vonatkozásában.

(5) Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során a vállalatoknak azonosítaniuk kell az együttműködés előtt álló akadályokat, és foglalkozniuk kell azokkal, továbbá – többek között titoktartással vagy a névtelenség megőrzésével – biztosítaniuk kell, hogy a résztvevők ne részesüljenek megtorlásban vagy büntetésben.

▼B

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok az e cikkben meghatározott kötelezettségeket adott esetben ágazati vagy többszereplős kezdeményezések révén is teljesíthessék, feltéve, hogy a konzultációs eljárások megfelelnek az e cikkben meghatározott követelményeknek. Az ágazati és a többszereplős kezdeményezések alkalmazása nem elegendő a vállalat saját munkavállalóival és azok képviselőivel folytatandó konzultáció kötelezettségének teljesítéséhez.

(7) A munkavállalókkal és képviselőikkel folytatott együttműködés nem sértheti a munkavállalói és a szociális jogok területére vonatkozó, releváns uniós és nemzeti jogot és az alkalmazandó kollektív szerződéseket.

*14. cikk***Bejelentési mechanizmus és panasztételi eljárás**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalatok a (2) bekezdésben felsorolt személyek és jogalanyok számára biztosítsák a panasz részükre történő benyújtásának lehetőségét, amennyiben e személyeknek vagy jogalanyoknak megalapozott aggályai merülnek fel a vállalatok saját tevékenységeivel, a leányvállalataik tevékenységeivel vagy a vállalatok tevékenységi láncába tartozó üzleti partnereknek a tevékenységével kapcsolatos tényleges vagy lehetséges káros hatásokat illetően.

(2) A tagállamok biztosítják a panasz benyújtásának lehetőségét a következőknek:

- a) azok a természetes vagy jogi személyek, akiket vagy amelyeket valamely káros hatás érint, vagy akik vagy amelyek alapos okkal feltételezik, hogy érintheti őket, valamint az említett személyek nevében e személyek legitim képviselői, például civil társadalmi szervezetek és emberi jogi jogvédők;
- b) az érintett tevékenységi láncban dolgozó természetes személyek képviselőit ellátó szakszervezetek és a munkavállalók egyéb képviselői; valamint
- c) ha a panasz tárgyát környezeti káros hatás képezi, az ezzel kapcsolatos területeken tevékenykedő és tapasztalattal rendelkező civil társadalmi szervezetek.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalatok létrehozzanak egy, az (1) bekezdésben említett panaszok kezelésére szolgáló igazságos, nyilvánosan elérhető, hozzáférhető, kiszámítható és átlátható eljárást – beleértve az abban az esetben alkalmazandó eljárást is, ha a vállalat a panaszt megalapozatlannak tartja –, valamint, hogy a vállalatok ezen eljárásról tájékoztassák az érintett munkavállalók képviselőit és a szakszervezeteket. A vállalatoknak észszerűen rendelkezésre álló intézkedéseket kell hozniuk a megtorlás minden formájának megakadályozására azáltal, hogy biztosítják a panaszt benyújtó személy vagy szervezet kilétének titkosságát, a nemzeti joggal összhangban. Amennyiben információt kell megosztani, azt oly módon kell megtenni, hogy ne veszélyeztesse a panaszos biztonságát, többek között úgy, hogy nem fedik fel az említett panaszos kilétét.

▼B

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a panasz megalapozott, a panasz tárgyát képező káros hatás a 8. cikk értelmében azonosítottak minősüljön, és a vállalatnak a 10., a 11. és a 12. cikkel összhangban meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a panaszosok jogosultak legyenek a következőkre:

- a) a panasszal kapcsolatban megfelelő visszajelzést kérhessenek attól a vállalatától, amelyhez az (1) bekezdés alapján panaszt nyújtottak be;
- b) találkozhatnak a vállalat megfelelő szintű képviselőivel a panasz tárgyát képező tényleges vagy lehetséges súlyos káros hatások és a 12. cikkel összhangban lévő esetleges korrekció megvitatása érdekében;
- c) indokolást kapjanak a vállalatától arról, hogy a panasz miért minősült megalapozottnak vagy megalapozatlannak, és megalapozottság esetén tájékoztatást kapjanak a megtett vagy megteendő lépésekről és intézkedésekről.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalatok létrehoz-
zanak egy hozzáférhető, bejelentések benyújtására szolgáló mechaniz-
must a személyek és jogalanyok számára, amennyiben azok informáci-
óval rendelkeznek vagy aggályaik merülnek fel a vállalatok saját tevé-
kenységeivel, a leányvállalataik tevékenységeivel vagy a vállalatok tevé-
kenységi láncába tartozó üzleti partnerek tevékenységeivel kapcsolatos
tényleges vagy lehetséges káros hatásokat illetően.

A mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a bejelentéseket vagy névte-
lenül, vagy titkosan lehessen megtenni, a nemzeti joggal összhangban.
A vállalatoknak észszerűen rendelkezésre álló intézkedéseket kell
hoznuk a megtorlás minden formájának megakadályozására, biztosítva
a panaszt benyújtó személyek vagy jogalanyok kilétének titokban
tartását, a nemzeti joggal összhangban. A vállalat tájékoztathatja a beje-
lentő személyeket vagy jogalanyokat az adott esetben megtett vagy
megteendő lépésekről és intézkedésekről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok az (1) bekezdésben,
a (3) bekezdés első albekezdésében és az (5) bekezdésben meghatá-
rozott kötelezettségeket az együttműködésen alapuló panasztételi eljárá-
sokban és bejelentési mechanizmusokban való részvétellel teljesít-
hessék – beleértve a vállalatok által közösen, ágazati szövetségeken,
többszereplős kezdeményezéseken vagy globális keretmegállapodásokon
keresztül létrehozott eljárásokat és mechanizmusokat is –, feltéve, hogy
az ilyen együttműködésen alapuló eljárások és mechanizmusok megfe-
lelnek az e cikkben meghatározott követelményeknek.

(7) Az e cikk szerinti bejelentés vagy panasz benyújtása nem lehet
előfeltétele annak, illetve nem zárhatja ki azt, hogy az azt benyújtó
személy igénybe vegye a 26. vagy a 29. cikk szerinti eljárásokat vagy
egyéb nem bírósági mechanizmusokat.

▼B*15. cikk***Nyomon követés**

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalatok rendszeresen értékeljék saját és leányvállalataik tevékenységeit és intézkedéseit, valamint – amennyiben kapcsolódnak a vállalat tevékenységi láncához – üzleti partnereik tevékenységeit és intézkedéseit annak érdekében, hogy értékeljék a káros hatások azonosításának, megelőzésének, mérséklésének, megszüntetésének és mértékük minimalizálásának a végrehajtását, továbbá nyomon kövessék mindezek megfelelőségét és hatékonyságát. Ezeknek az értékeléseknek adott esetben minőségi és mennyiségi mutatókon kell alapulniuk, és azokat jelentős változást követően indokolatlan késedelem nélkül, de legalább 12 havonta, valamint minden olyan esetben el kell végezni, amikor alapos okkal feltételezhető, hogy e káros hatások bekövetkezésének új kockázatai merülhetnek fel. Az átvilágítási politikát, az azonosított káros hatásokat és az ezekből eredő megfelelő intézkedéseket adott esetben az értékelések eredményével összhangban és az érdekelt felektől származó releváns információk kellő figyelembevételével naprakésszé kell tenni.

*16. cikk***Tájékoztatás**

(1) Az e cikk (2) bekezdésében meghatározott mentességet nem érintve, a tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok a honlapjukon közzétett éves beszámolóban beszámoljanak az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekről. Az említett éves beszámolót az alábbiaknak megfelelően kell közzétenni:

- a) az Unió legalább egy hivatalos nyelvén, amely a 24. cikk alapján kijelölt felügyeleti hatóság tagállamában használt hivatalos nyelv, és – amennyiben különbözik – a nemzetközi üzleti körökben szokásos nyelven;
- b) észszerű időn belül, de legkésőbb 12 hónappal a beszámoló tárgyát képező pénzügyi év mérlegfordulónapját követően, vagy, ha a vállalat a 2013/34/EU irányelvvel összhangban önkéntesen készít beszámolót, az éves pénzügyi kimutatás közzétételéig.

Harmadik ország jogával összhangban létrehozott vállalat esetében a beszámolónak a vállalat meghatalmazott képviselőjére vonatkozó, a 23. cikk (2) bekezdése alapján előírt információkat is tartalmaznia kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a 2013/34/EU irányelv 19a., 29a. vagy 40a. cikkével összhangban fenntarthatósági beszámolási követelmények hatálya alá tartozó vállalatokra, beleértve az említett irányelv 19a. cikkének (9) bekezdésével vagy 29a. cikkének (8) bekezdésével összhangban mentesített vállalatokat.

▼B

(3) A Bizottság ezen irányelv kiegészítése érdekében 2027. március 31-ig a 34. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdés szerinti beszámolás tartalmára és kritériumaira vonatkozóan, amelyek kellő részletességgel meghatározzák különösen az átvilágítás leírására, az azonosított lehetséges és tényleges káros hatásokra és az e hatásokra tekintettel meghozott megfelelő intézkedésekre vonatkozó információkat. A Bizottság az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor kellően figyelembe veszi a 2013/34/EU irányelv 29b. és 40b. cikke alapján elfogadott fenntartathatósági beszámolási standardokat, és adott esetben igazodik hozzájuk.

Az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság biztosítja, hogy a 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett, az (EU) 2019/2088 rendelet 4. cikke szerinti beszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó vállalatokra ne háruljon kétszeres beszámolási kötelezettség, miközben teljes mértékben fenntartja az ezen irányelvben meghatározott minimumkötelezettségeket.

*17. cikk***Az információk hozzáférhetősége az egységes európai hozzáférési ponton keresztül**

(1) 2029. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy amikor a vállalatok közzéteszik az ezen irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében említett éves beszámolót, ezt a beszámolót egyidejűleg az e cikk (3) bekezdésében említett gyűjtőszervezetnek is benyújtásuk az (EU) 2023/2859 rendelet alapján létrehozott egységes európai hozzáférési ponton (ESAP) való hozzáférhetővé tétele céljából.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett éves beszámolóban szereplő információk megfeleljenek a következő követelményeknek:

- a) az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, az adatok kinyerésére alkalmas formátumban, vagy – amennyiben az uniós vagy nemzeti jog azt írja elő – az említett rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott, géppel olvasható formátumban vannak benyújtva;
- b) a következő metaadatok kísérik őket:
 - i. azon vállalat összes neve, amelyre az információ vonatkozik;
 - ii. a vállalatnak az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott jogalany-azonosítója;
 - iii. a vállalatnak az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott méretkategóriája;
 - iv. a vállalat gazdasági tevékenységeinek az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének e) pontja szerint meghatározott iparága(i);

▼B

- v. az információknak az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott típusa;
 - vi. annak feltüntetése, hogy az információk tartalmaznak-e személyes adatokat.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontja alkalmazásával összefüggésben a tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok jogalany-azonosítót kapjanak.
- (3) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett információknak az egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából 2028. december 31-ig kijelölnek legalább egy, az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott gyűjtőszervezetet, és erről tájékoztatják az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot.
- (4) Az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott információk hatékony gyűjtésének és kezelésének biztosítása céljából a Bizottság felhatalmazást kap a következőket részletező végrehajtási intézkedések elfogadására:
- a) bármely más, az információkat kötelezően kísérő metaadat;
 - b) az információk adatstruktúrája; és
 - c) mely információk esetében megkövetelt a géppel olvasható formátum, és az ilyen esetekben mely géppel olvasható formátumot kell használni.

*18. cikk***Szerződési mintafeltételek**

A Bizottság, annak érdekében, hogy támogatást nyújtson a vállalatok számára a 10. cikk (2) bekezdése b) pontjának és a 11. cikk (3) bekezdése c) pontjának való megfelelés megkönnyítésében – a tagállamokkal és az érdekelt felekkel konzultálva – ezen irányelv hatálybalépésétől számítva legkésőbb 2027. január 26-ig az önkéntesen alkalmazható szerződési mintafeltételekre vonatkozó iránymutatást fogad el.

*19. cikk***Iránymutatások**

(1) A Bizottság a tagállamokkal és az érdekelt felekkel, valamint az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével, az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel, az Európai Munkaügyi Hatósággal és adott esetben az átvilágítás terén szakértelemmel rendelkező nemzetközi szervezetekkel és egyéb szervekkel konzultálva iránymutatásokat, ezen belül általános iránymutatásokat, valamint ágazatspecifikus iránymutatásokat, vagy konkrét káros hatásokra vonatkozó iránymutatásokat ad ki annak érdekében, hogy támogatást nyújtson a vállalatoknak vagy a tagállami hatóságoknak azzal kapcsolatban, hogy a vállalatoknak hogyan kell teljesíteniük az átvilágítási kötelezettségeiket a gyakorlatban, valamint hogy támogatást nyújtson az érdekelt feleknek.

(2) Az (1) bekezdés szerint kiadandó iránymutatás a következőket tartalmazza:

▼B

- a) iránymutatás és legjobb gyakorlatok arra vonatkozóan, hogy az 5–16. cikkben foglalt kötelezettségekkel összhangban hogyan kell elvégezni az átvilágítást, különös tekintettel a 8. cikk szerinti azonosítási folyamatra, a hatásoknak a 9. cikk szerinti rangsorolására, a beszerzési gyakorlatoknak a 10. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk (3) bekezdése szerinti kiigazítására irányuló megfelelő intézkedésekre, az üzleti kapcsolatok felelősségteljes megszüntetésére a 10. cikk (6) bekezdése és a 11. cikk (7) bekezdése alapján, a megfelelő korrekciós intézkedésekre a 12. cikk alapján, valamint az érdekelt feleknek a 13. cikk szerinti azonosítására és a velük való együttműködésre, többek között a 14. cikkben létrehozott bejelentési mechanizmus és panasztételi eljárás révén;
- b) a 22. cikkben említett átállási tervre vonatkozó gyakorlati iránymutatás;
- c) ágazatspecifikus iránymutatás;
- d) iránymutatás a vállalati szintű, az üzleti tevékenységekkel összefüggő, a földrajzi és kontextuális, a termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos, valamint az ágazati kockázati tényezők értékeléséhez, beleértve a konfliktusok által sújtott és a nagy kockázatot jelentő térségekhez kapcsolódó tényezőket is;
- e) hivatkozások az ezen irányelvben foglalt kötelezettségek teljesítéséhez rendelkezésre álló adat- és információforrásokra, valamint a megfelelést elősegítő és támogató digitális eszközökre és technológiákra;
- f) arra vonatkozó információk, hogy az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jognak való megfelelés céljából hogyan lehet megosztani az erőforrásokat és az információkat a vállalatok és más jogi személyek között olyan módon, hogy összhangban legyen az üzleti titkoknak az 5. cikk (3) bekezdése szerinti védelmével és az esetleges megtorlással és büntetéssel szembeni, a 13. cikk (5) bekezdése szerinti védelemmel;
- g) az érdekelt felek és képviselőik tájékoztatása az átvilágítási folyamatban való részvétel módjáról.

(3) A (2) bekezdés a), d) és e) pontjában említett iránymutatásokat 2027. január 26-ig rendelkezésre kell bocsátani. A (2) bekezdés b), f) és g) pontjában említett iránymutatásokat 2027. július 26-ig rendelkezésre kell bocsátani.

(4) Az e cikkben említett iránymutatásoknak az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre kell állniuk. A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén kiigazítja az iránymutatásokat.

▼B

20. cikk

Kísérő intézkedések

(1) A tagállamok a vállalatok és üzleti partnereik, valamint az érdekelt felek tájékoztatása és támogatása érdekében külön-külön vagy együttesen, kifejezetten erre a célra szolgáló honlapokat, platformokat vagy portálokat hoznak létre és működtetnek. E tekintetben különös figyelmet kell fordítani a vállalatok tevékenységi láncához tartozó kkv-kra. E honlapoknak, platformoknak vagy portáloknak különösen a következőkhöz kell hozzáférést biztosítaniuk:

- a) a Bizottság által a 16. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott beszámolás tartalma és kritériumai;
- b) a Bizottság iránymutatása a 18. cikk szerinti önkéntes szerződési mintafeltételekről és a 19. cikknek megfelelően kiadott iránymutatásokról;
- c) a 21. cikkben meghatározott egyablakos információs szolgálat; és
- d) az érdekelt felek és képviselőik tájékoztatása az átvilágítási folyamatban való részvétel módjáról.

(2) A tagállamok az állami támogatási szabályok sérelme nélkül pénzügyi támogatást nyújthatnak a kkv-knak. A tagállamok az ezen irányelvben meghatározott jogok gyakorlásának megkönnyítése céljából is nyújthatnak támogatást az érdekelt feleknek.

(3) A Bizottság az Unióban és harmadik országokban az átvilágítást támogató meglévő uniós intézkedésekre alapozva kiegészítheti a tagállami támogatási intézkedéseket, és új intézkedéseket dolgozhat ki, beleértve az ágazati vagy többszereplős kezdeményezések elősegítését is, hogy segítse a vállalatokat kötelezettségeik teljesítésében.

(4) A 25., a 26. és a 29. cikk sérelme nélkül, a vállalatok a 7–16. cikkben említett kötelezettségek teljesítésének támogatása érdekében részt vehetnek ágazati és többszereplős kezdeményezésekben, amennyiben e kezdeményezések alkalmasak e kötelezettségek teljesítésének a támogatására. A vállalatok felhasználhatják különösen az ágazati vagy többszereplős kezdeményezések vagy e kezdeményezések tagjai által készített vonatkozó kockázatelemzéseket – azok megfelelőségének értékelését követően –, vagy csatlakozhatnak azokhoz, és e kezdeményezések keretében hatékony megfelelő intézkedéseket hozhatnak vagy csatlakozhatnak azokhoz. Ennek során a vállalatoknak nyomon kell követniük az említett intézkedések hatékonyságát, és szükség esetén továbbra is meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket kötelezettségeik teljesítésének biztosítása érdekében.

A Bizottság és a tagállamok elősegíthetik az említett kezdeményezésekre és azok eredményeire vonatkozó információk terjesztését. A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben iránymutatást ad ki, amelyben alkalmassági kritériumokat és módszertant határoz meg a vállalatok számára az ágazati és a többszereplős kezdeményezések alkalmasságának értékelésére vonatkozóan.

▼B

(5) A 25., a 26. és a 29. cikk sérelme nélkül, a vállalatok független harmadik fél általi ellenőrzést is alkalmazhatnak a tevékenységi láncikba tartozó vállalatokra, illetve vállalatok részéről, az átvilágítási kötelezettségek végrehajtásának támogatására, amennyiben ez az ellenőrzés megfelelő a vonatkozó kötelezettségek teljesítésének támogatásához. A független harmadik fél általi ellenőrzést más vállalatok is elvégezhetik, illetve az ágazati vagy többszereplős kezdeményezés keretében is elvégezhető. A független harmadik fél általi ellenőrzést végzőknek objektíven és a vállalattól teljesen függetlenül kell eljárniuk, mindenmű összeférhetetlenségtől mentesnek kell lenniük, mentesnek kell maradniuk a – közvetlen vagy közvetett – külső befolyástól, és tartózkodniuk kell a függetlenségükkel összeegyeztethetetlen minden tevékenységtől. A káros hatás jellegétől függően tapasztalattal és szakértelemmel kell rendelkezniük a környezeti vagy emberi jogi kérdésekben, és elszámoltathatónak kell lenniük az általuk elvégzett ellenőrzés minőségéért és megbízhatóságáért.

A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben iránymutatást ad ki, amelyben alkalmassági kritériumokat és módszertant határoz meg a vállalatok számára harmadik fél általi ellenőrzést végzők alkalmasságának értékelésére, illetve a harmadik fél általi ellenőrzés pontosságának, hatékonyságának és integritásának nyomon követésére vonatkozóan.

*21. cikk***Egyablakos információs szolgálat**

(1) A Bizottság egyablakos információs szolgálatot hoz létre, amelyen keresztül a vállalatok információkat, iránymutatást és támogatást kérhetnek az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítésével kapcsolatban.

(2) Az egyes tagállamok releváns nemzeti hatóságainak együtt kell működniük az egyablakos információs szolgálattal abból a célból, hogy segítsék az információk és iránymutatások tagállami kontextushoz való hozzáigazítását és azok terjesztését.

*22. cikk***Az éghajlatváltozás elleni küzdelem**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 2. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett vállalatok elfogadjanak és érvénybe léptessenek egy, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási tervet annak biztosítása érdekében – e célból minden tőlük telhetőt megtéve –, hogy a vállalat üzleti modellje és stratégiája összeegyeztethető legyen a fenntartható gazdaságra való átállással és a Párizsi Megállapodással összhangban a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozásával, valamint a klímasemlegesség elérésére irányuló, az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott célkitűzéssel, ideértve annak köztes céljait és a 2050-ig elérendő klímasemlegességi célt is, továbbá adott esetben a vállalat szénnel, olajjal és gázzal kapcsolatos tevékenységeknek való kitettségével.

▼B

Az első albekezdésben említett, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási terv kidolgozásának részét kell képezze a következők:

- a) az éghajlatváltozással kapcsolatos, 2030-ig elérendő, valamint az ötvenkénti szakaszokban 2050-ig elérendő, határidőhöz kötött, meggyőző tudományos bizonyítékokon alapuló célértékek ismertetése, adott esetben a jelentős kategóriák mindegyikére vonatkozóan feltüntetve az 1., a 2. és a 3. alkalmazási körhöz tartozó abszolút üvegházhatásúgáz kibocsátás-csökkentési célértékeket is;
- b) a dekarbonizációt segítő azonosított tényezők ismertetése, valamint azon kulcsfontosságú tervezett intézkedések leírása, amelyekkel az a) pontban említett célokat kívánják elérni, ideértve adott esetben a vállalat termék-, illetve szolgáltatásportfóliójában végrehajtandó változtatásokat, valamint a bevezetendő új technológiákat is;
- c) az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási terv végrehajtását támogató beruházások és finanszírozás magyarázata és számszerűsítése; és
- d) az ügyviteli, ügyvezető és felügyelő testületek szerepének ismertetése az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási tervvel kapcsolatban.

(2) Azon vállalatok esetében, amelyek a 2013/34/EU irányelvnek – esettől függően – a 19a., a 29a. vagy a 40a. cikkével összhangban benyújtják az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási tervüket, úgy kell tekinteni, hogy teljesítették a terv elfogadásával kapcsolatos, e cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettséget.

Azon vállalatok esetében, amelyek részét képezik az anyavállalatuk által a 2013/34/EU irányelvnek – az esettől függően – a 29a. vagy a 40a. cikkével összhangban benyújtott, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási tervnek, úgy kell tekinteni, hogy teljesítették a terv elfogadásával kapcsolatos, e cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettséget.

(3) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy 12 havonta sor kerüljön az (1) bekezdésben említett, éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási terv aktualizálására, és az tartalmazza mindazon előre-lépések ismertetését, amelyeket a vállalat az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett célértékek megvalósítása felé tett.

23. cikk

Meghatalmazott képviselő

(1) A tagállamok előírják, hogy a 2. cikk (2) bekezdésében említett, az adott tagállamban működő valamennyi vállalat kijelöljön egy olyan jogi vagy természetes személyt meghatalmazott képviselőjének, aki vagy amely a vállalat működésének helye szerinti valamely tagállamban letelepedett vagy lakóhellyel rendelkezik. A meghatalmazás akkor válik érvényessé, amikor a meghatalmazott képviselő megerősíti annak elfogadását.

▼B

(2) A tagállamok előírják, hogy a meghatalmazott képviselő nevét, címét, e-mail-címét és telefonszámát a meghatalmazott képviselőnek vagy a vállalatnak be kell jelentenie a meghatalmazott képviselő lakóhelye vagy letelepedési helye szerinti tagállam valamely felügyeleti hatóságának, valamint – amennyiben az eltérő – a 24. cikk (3) bekezdése szerinti illetékes felügyeleti hatóságnak. A tagállamok biztosítják, hogy a meghatalmazott képviselő kérésre bármely felügyeleti hatóság részére köteles legyen benyújtani a meghatalmazás egy példányát valamely tagállam hivatalos nyelvén.

(3) A tagállamok előírják, hogy a meghatalmazott képviselő vagy a vállalatnak tájékoztatnia kell a lakóhelye vagy letelepedési helye szerinti tagállam valamely felügyeleti hatóságát, valamint – amennyiben az eltérő – a 24. cikk (3) bekezdése szerinti illetékes felügyeleti hatóságot is arról, hogy a vállalat a 2. cikk (2) bekezdésében említett vállalat.

(4) A tagállamok előírják, hogy valamennyi vállalat felhatalmazza a meghatalmazott képviselőjét arra, hogy minden ügyben átvegye a felügyeleti hatóságoktól azokat az értesítéseket, amelyek az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályi rendelkezések betartásához és végrehajtásához szükségesek. A vállalatok kötelesek minden olyan hatáskört és erőforrást biztosítani a meghatalmazott képviselőjüknek, amely a felügyeleti hatóságokkal való együttműködéshez szükséges.

(5) Amennyiben a 2. cikk (2) bekezdésében említett vállalat nem teljesíti az e cikkben megállapított kötelezettségeket, minden olyan tagállamnak, amelyben a vállalat tevékenységet folytat, hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nemzeti joggal összhangban betartassa e kötelezettségek teljesítését. Azon tagállam, amely az e cikkben megállapított kötelezettségek teljesítését ki kívánja kényszeríteni, a 28. cikk alapján létrehozott, felügyeleti hatóságok európai hálózatán keresztül tájékoztatja a felügyeleti hatóságokat annak érdekében, hogy más tagállamok ne kényszerítsék ki azok teljesítését.

*24. cikk***Felügyeleti hatóságok**

(1) A 7–16. cikk és a 22. cikk alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekben rögzített kötelezettségek betartásának a felügyelete céljából minden tagállam kijelöl egy vagy több felügyeleti hatóságot.

(2) A 2. cikk (1) bekezdésében említett vállalat tekintetében az illetékes felügyeleti hatóság annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága, amelyben a vállalat bejegyzett székhelye található.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésében említett vállalat tekintetében az illetékes felügyeleti hatóság annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága, amelyben a vállalat fiókteleppel rendelkezik. Ha a vállalat egyik tagállamban sem rendelkezik fiókteleppel, vagy különböző tagállamokban vannak fióktelepei, az illetékes felügyeleti hatóság annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága, amelyben a 37. cikkben megjelölt időpont, vagy a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek a vállalat általi első alkalommal történő teljesítése – e dátumok közül a későbbit figyelembe véve – előtti utolsó pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben a vállalat Unióban elért nettó árbevételének a legnagyobb része keletkezett.

▼B

Ha a körülmények megváltozása folytán a 2. cikk (2) bekezdésében említett valamely vállalat az Unión belüli árbevétele nagy részét egy másik tagállamban éri el, megfelelően indokolt kérelmet nyújthat be annak érdekében, hogy egy másik felügyeleti hatóság rendelkezzen illetékességgel az adott vállalat tekintetében az ezen irányelv hatálya alá tartozó ügyek szabályozására.

(4) Amennyiben a 6. cikkel összhangban a leányvállalatai nevében az anyavállalat teljesíti az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket, az anyavállalat illetékes felügyeleti hatóságának együtt kell működnie a leányvállalat illetékes felügyeleti hatóságával, mely utóbbi hatóság illetékes marad annak biztosítása céljából, hogy a leányvállalatra a 25. cikk szerinti hatáskörgyakorlás hatálya alá tartozzon. E tekintetben a 28. cikk alapján létrehozott, felügyeleti hatóságok európai hálózatának feladata elősegíteni a 28. cikkel összhangban a szükséges együttműködést, koordinációt és kölcsönös segítségnyújtást.

(5) Ha valamely tagállam több felügyeleti hatóságot jelöl ki, akkor biztosítja, hogy e felügyeleti hatóságok hatáskörei egyértelműen meg legyenek határozva, és hogy azok szorosan és hatékonyan együttműködjenek egymással.

(6) A tagállamok a szabályozott pénzügyi vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokat is kijelölhetik ezen irányelv céljából felügyeleti hatóságként.

(7) A tagállamok 2026. július 26-ig tájékoztatják a Bizottságot az e cikk alapján kijelölt felügyeleti hatóságok nevéről és elérhetőségéről, valamint több kijelölt felügyeleti hatóság esetén az egyes hatóságok hatásköréről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e téren bekövetkező esetleges változásokról.

(8) A Bizottság nyilvánosan elérhetővé teszi – többek között a honlapján – a felügyeleti hatóságok jegyzékét, valamint – amennyiben egy tagállamnak több felügyeleti hatósága is van – az egyes hatóságok ezen irányelvvel kapcsolatos hatásköreit. A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján rendszeresen frissíti a jegyzéket.

(9) A tagállamok garantálják a felügyeleti hatóságok függetlenségét, és biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok, valamint a jelenleg és korábban náluk dolgozó személyek, továbbá azok az ellenőrök, szakértők, illetve bármely egyéb személy, akik a nevükben eljárnak, pártatlanul, átláthatóan és a szakmai titoktartási kötelezettségeket tiszteletben tartva gyakorolják a hatáskörüket. A tagállamok gondoskodnak különösen arról, hogy a felügyeleti hatóságok jogilag és funkcionálisan függetlenek és minden – akár közvetlen, akár közvetett – külső befolyástól mentesek legyenek – többek között az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalatoktól és az egyéb piaci érdekeltségektől is –, valamint hogy a felügyeleti hatóságok munkavállalói és az irányításáért felelős személyek tekintetében ne álljon fenn összeférhetetlenség, hogy titoktartási kötelezettség vonatkozzon rájuk, és hogy tartózkodjanak a feladataikkal összeegyeztethetetlen tevékenységektől.

(10) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeleti hatóságok az ezen irányelv alapján folytatott tevékenységeikről éves jelentést tegyenek közzé, és azt online hozzáférhetővé tegyék.

▼B*25. cikk***A felügyeleti hatóságok hatáskörei**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megfelelő hatáskörökkel és erőforrásokkal rendelkezzenek az ezen irányelv alapján rájuk bízott feladatok elvégzéséhez, így többek között a 7–16. cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban adatszolgáltatásra kötelezessék a vállalatokat és vizsgálatokat folytathassanak le. A tagállamok előírják a felügyeleti hatóságok számára, hogy a 22. cikk (1) bekezdésében előírt követelményekkel összhangban felügyeljék az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló átállási terv elfogadását és kidolgozását.

(2) A felügyeleti hatóság hivatalból vagy a 26. cikk alapján vele közölt megalapozott aggályok alapján vizsgálatot kezdeményezhet, ha úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik arra vonatkozóan, hogy lehetséges, hogy egy vállalat megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekben előírt kötelezettségeket.

(3) Az ellenőrzést annak a tagállamnak a nemzeti jogával összhangban kell elvégezni, amelyben azt lefolytatják, és arra a vállalatot előzetesen figyelmeztetni kell, kivéve, ha az előzetes értesítés akadályozná az ellenőrzés hatékonyságát. Ha a felügyeleti hatóság a vizsgálat keretében egy másik tagállam területén kíván ellenőrzést végezni, a 28. cikk (3) bekezdése szerint segítséget kell kérnie az adott tagállam felügyeleti hatóságától.

(4) Ha a felügyeleti hatóság az (1) és a (2) bekezdés alapján hozott intézkedések eredményeként megállapítja, hogy egy adott vállalat nem felelt meg az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseknek, megfelelő időt kell biztosítani az érintett vállalat számára a korrekciós intézkedések megtételére, amennyiben lehetőség van ilyen intézkedésekre.

A korrekciós intézkedések meghozatala nem zárja ki szankciók kiszabását vagy a polgári jogi felelősségre vonást a 27., illetve a 29. cikkel összhangban.

(5) Feladataik ellátása során a felügyeleti hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

a) a vállalat kötelezése arra, hogy:

i. megszüntesse az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértését valamely intézkedés megtétele vagy magatartás beszüntetése által;

ii. tartózkodjon az adott magatartás megismétlésétől; és

iii. adott esetben megtegye a jogsértéssel arányos és annak megszüntetéséhez szükséges korrekciós intézkedéseket;

▼B

- b) a 27. cikknek megfelelően szankciók kiszabása; és
- c) ideiglenes intézkedések elfogadása, amennyiben fennáll a súlyos és helyrehozhatatlan károkozás azonnali bekövetkezésének a kockázata.

(6) A felügyeleti hatóságok az e cikkben említett hatásköröket a nemzeti joggal összhangban gyakorolhatják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködve; vagy
- c) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresése útján, amelyeknek biztosítaniuk kell e jogorvoslatok hatékonyságát és a közvetlenül a felügyeleti hatóságok által kiszabott szankciókéval egyenértékű joghatását.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy minden természetes és jogi személy a nemzeti joggal összhangban jogosult legyen a hatékony bírósági jogorvoslatra a felügyeleti hatóság rá vonatkozó, kötelező erejű határozataival szemben.

(8) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeleti hatóságok nyilvántartást vezessenek az (1) bekezdésben említett vizsgálatokról, feltüntetve különösen azok jellegét és eredményét, valamint arról, hogy sor került-e bármely, az (5) bekezdés szerinti végrehajtási intézkedésre.

(9) A vállalat ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseknek való megfeleléséről a felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem érinthetik a vállalat 29. cikk szerinti polgári jogi felelősségét.

26. cikk

Megalapozott aggályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a természetes és a jogi személyek könnyen hozzáférhető kommunikációs csatornákon keresztül bármely felügyeleti hatósággal megoszthassák a megalapozott aggályaikat, ha objektív körülmények alapján megalapozottan feltételezhetik, hogy valamely vállalat nem tartja be az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a megalapozott aggályokat előterjesztő személyek ezt kérik, a felügyeleti hatóság meghozza a szükséges intézkedéseket az adott személy személyazonossága és mindazon személyes adatai megfelelő védelme érdekében, amelyek közlése az adott személyre nézve káros lenne.

(3) Ha a megalapozott aggály egy másik felügyeleti hatóság hatáskörébe tartozik, az arra vonatkozó bejelentést fogadó hatóságnak továbbítania kell azt a megfelelő hatósághoz.

▼B

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megfelelő időn belül értékeljék a megalapozott aggályokat, és adott esetben gyakorolják a 25. cikkben említett hatáskörüket.

(5) A felügyeleti hatóságnak a lehető leghamarabb, a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően és az uniós joggal összhangban tájékoztatnia kell az (1) bekezdésben említett személyeket az általa közölt megalapozott aggály értékelésének eredményéről, és ehhez az eredményhez megfelelő indokolást kell fűznie. A felügyeleti hatóságnak továbbá az intézkedés iránti kérelemnek helyt adó vagy azt elutasító határozatáról tájékoztatnia kell azokat a megalapozott aggályokat előterjesztő személyeket, akiknek a nemzeti jog alapján jogos érdekük fűződik a szóban forgó ügyhöz, ismertetve velük a további lépéseket, illetve intézkedéseket, valamint gyakorlati tájékoztatást nyújtva a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárások igénybevételeének lehetőségéről is.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy azok a személyek, akik e cikknek megfelelően megalapozott aggályokat terjesztenek elő, és akiknek a nemzeti jog alapján jogos érdekük fűződik az ügyhöz, bírósághoz vagy más olyan független és pártatlan közjogi szervhez fordulhassanak, amely illetékes annak felülvizsgálatára, hogy a felügyeleti hatóság határozatai, intézkedései vagy mulasztásai eljárásjogi és anyagi jogi szempontból jogszerűek voltak-e.

*27. cikk***Szankciók**

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra – beleértve a pénzbírságokat is – vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) Annak eldöntésekor, hogy sor kerüljön-e szankciók kiszabására, és ha igen, azok milyen jellegűek és mértékűek legyenek, megfelelően figyelembe kell venni a következőket:

- a) a jogsértés jellege, súlya és időtartama, valamint a jogsértésből fakadó hatások súlyossága;
- b) a 10. és a 11. cikk alapján megvalósított beruházások és célzott támogatások;
- c) a más szervezetekkel a szóban forgó hatások kezelése érdekében folytatott együttműködés;
- d) adott esetben az, hogy milyen mértékben került sor a 9. cikkel összhangban rangsorolási döntések meghozatalára;
- e) az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseknek a vállalat általi bármely, jogerős határozattal megállapított korábbi releváns megsértése;

▼B

f) az, hogy a vállalat a szóban forgó eset orvoslása céljából milyen mértékben hajtott végre korrekciós intézkedéseket;

g) a vállalat által a jogsértés révén elért pénzügyi előnyök vagy elkerült veszteségek;

h) az adott eset körülményeire alkalmazható valamennyi egyéb súlyosbító vagy enyhítő körülmény.

(3) A tagállamok legalább a következő szankciókról rendelkeznek:

a) pénzbírságok;

b) ha a vállalat nem felel meg a vonatkozó előírt határidőn belül a pénzbírságot kiszabó határozatnak, nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a jogsértésért felelős vállalatot és a jogsértés jellegét.

(4) Ha pénzbírság kiszabására kerül sor, annak alapját a vállalat nettó világpiaci árbevételének kell képeznie. A pénzbírságok felső határa nem lehet alacsonyabb, mint a vállalat által a pénzbírság kiszabásáról szóló határozat pénzügyi évét megelőző pénzügyi évben elért nettó világpiaci árbevétel 5 %-a.

A tagállamok biztosítják, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett vállalatok tekintetében a pénzbírságok kiszámítására a legfelső szintű anyavállalat által bejelentett konszolidált árbevétel figyelembevételével kerüljön sor.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságoknak az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértése miatt kiszabott szankciókra vonatkozó határozatait közzétegyék, azok legalább 5 évig nyilvánosan hozzáférhetők legyenek, és azokat megküldjék a 28. cikknek megfelelően létrehozott, a felügyeleti hatóságok európai hálózatának. A közzétett határozat nem tartalmazhat az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett személyes adatokat.

28. cikk

A felügyeleti hatóságok európai hálózata

(1) A Bizottság létrehozza a felügyeleti hatóságok európai hálózatát, amely a felügyeleti hatóságok képviselőiből áll. A felügyeleti hatóságok európai hálózata megkönnyíti a felügyeleti hatóságok együttműködését, valamint a felügyeleti hatóságok szabályozási, vizsgálati, szankcionálási és felügyeleti gyakorlatának a koordinációját és összehangolását, valamint adott esetben az információknak a felügyeleti hatóságok közötti megosztását.

A Bizottság az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken szakértelemmel rendelkező uniós ügynökségeket felkérheti arra, hogy csatlakozzanak a felügyeleti hatóságok európai hálózatához.

▼B

(2) A tagállamok együttműködnek a felügyeleti hatóságok európai hálózatával a joghatóságuk alá tartozó vállalatok azonosítása érdekében, különösen azáltal, hogy minden szükséges információt megadnak annak értékeléséhez, hogy egy harmadik országbeli vállalat megfelel-e a 2. cikkben meghatározott kritériumoknak. A Bizottság biztonságos információcsere-rendszert hoz létre a 2. cikk (2) bekezdésében említett olyan vállalatoknak az Unióban keletkezett nettó árbevételére vonatkozóan, amelyek egyetlen tagállamban sem rendelkeznek fiókteleppel, vagy amelyek különböző tagállamokban rendelkeznek fióktelepekkel, amelynek keretében a tagállamoknak rendszeresen közölniük kell az e vállalatok által elért nettó árbevételt illetően rendelkezésükre álló adatokat. A Bizottság észszerű időn belül elemzi ezeket az információkat, és értesíti azt a tagállamot, ahol az utolsó pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben a vállalat nettó árbevételének a legnagyobb része keletkezett az Unióban, hogy a vállalat a 2. cikk (2) bekezdése értelmében vett vállalat, és hogy a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállam felügyeleti hatósága az illetékes.

(3) A felügyeleti hatóságoknak feladataik ellátása során kölcsönösen tájékoztatniuk és segíteniük kell egymást, és intézkedéseket kell hozniuk az egymással való hatékony együttműködés érdekében. A kölcsönös segítségnyújtásnak ki kell terjednie a 25. cikkben említett hatáskörök gyakorlása érdekében folytatott együttműködésre, beleértve az ellenőrzésekkel és az információkérésekkel kapcsolatos együttműködést is.

(4) A felügyeleti hatóságoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az adott megkeresés kézhezvételétől számított 1 hónapon belül válaszoljanak a más felügyeleti hatóságoktól érkező segítségnyújtás iránti megkeresésekre. Amennyiben az ügy körülményei szükségessé teszik, ez a határidő megfelelő indokolás alapján legfeljebb két hónappal meghosszabbítható. ►C1 Az említett lépések közé tartozhat különösen a vizsgálatok folytatásával kapcsolatos releváns információk továbbítása. ◀

(5) A segítségnyújtás iránti megkereséseknek minden szükséges információt tartalmazniuk kell, beleértve a megkeresés célját és indokait is. A felügyeleti hatóságok a segítségnyújtás iránti megkeresés útján megszerzett információkat csak arra a célra használhatják fel, amelyre azokat kérték.

(6) A megkeresett felügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell a megkereső felügyeleti hatóságot a segítségnyújtás iránti megkereséssel kapcsolatban elért eredményekről, vagy adott esetben a megkeresés teljesítése érdekében meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos előrelépésekről.

(7) A felügyeleti hatóságok semmilyen díjat nem számíthatnak fel egymásnak a segítségnyújtás iránti megkeresések alapján megtett intézkedéseikért.

A felügyeleti hatóságok azonban olyan szabályokról is megállapodhatnak, amelyek értelmében rendkívüli esetekben megtérítik egymásnak a segítségnyújtásból eredő konkrét költségeket.

▼B

(8) A 24. cikk (3) bekezdése alapján illetékes felügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságok európai hálózatát az illetékes-ségről, valamint a másik illetékes felügyeleti hatóság kijelölése iránti esetleges kérelemről.

(9) Ha az illetékesség megállapításával kapcsolatban kétség merül fel, az illetékesség megállapításának alapjául szolgáló információkat meg kell osztani a felügyeleti hatóságok európai hálózatával, amely koordinálhatja a megoldás megtalálására irányuló erőfeszítéseket.

(10) A felügyeleti hatóságok európai hálózatának közzé kell tennie:

- a) a felügyeleti hatóságoknak a 27. cikk (5) bekezdésében említett, szankciókat tartalmazó határozatait; és
- b) az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli vállalatok indikatív jegyzékét.

*29. cikk***A vállalatok polgári jogi felelőssége és a teljes kártérítéshez való jog**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalatok felelősségre vonhatók legyenek a természetes vagy jogi személyeknek okozott károkért, feltéve, hogy:

- a) a vállalat szándékosan vagy gondatlanságból megszegte a 10. és a 11. cikkben megállapított kötelezettségeket, amennyiben az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt jog, tilalom vagy kötelezettség a természetes vagy jogi személy védelmét szolgálja; és
- b) az a) pontban említett kötelezettségszegés következtében sérült a természetes vagy jogi személynek a nemzeti jog által védett jogi érdeke.

A vállalat nem vonható felelősségre a kárért, ha azt kizárólag a tevékenységi láncába tartozó üzleti partnerei okozták.

(2) Amennyiben a vállalat felelőssége az (1) bekezdésnek megfelelően megállapítást nyer, a természetes vagy jogi személy a nemzeti joggal összhangban jogosult a bekövetkezett kár teljes megtérítésére. Az ezen irányelv szerinti teljes kártérítés nem eredményezhet az elszenvedett kár mértékét meghaladó – büntető jellegű, többszörös vagy egyéb típusú – kártérítést.

(3) A tagállamok biztosítják a következőket:

- a) az elévülési idő kezdetére, időtartamára, nyugvására, illetve megszakadására vonatkozó nemzeti szabályok ne akadályozhassák indokolatlan módon a kártérítési keresetek benyújtását, és semmiképpen ne legyenek korlátozóbbak a polgári jogi felelősségre vonatkozó általános nemzeti szabályrendszerekben előírt szabályoknál;

▼B

az ezen irányelven alapuló kártérítési keresetek indításának elévülési ideje legalább 5 év kell, hogy legyen, és semmi esetre sem lehet rövidebb a polgári jogi felelősségre vonatkozó általános nemzeti szabályrendszerekben előírt elévülési időnél;

az elévülési idő nem kezdődhet meg az előtt, hogy a jogsértés megszűnt volna és a felperes tudomást szerzett volna vagy észszerűen elvárható módon tudnia kellett volna a következőkről:

- i. a magatartásról és arról, hogy az jogsértésnek minősül;
 - ii. arról a tényről, hogy a jogsértés neki kárt okozott; és
 - iii. a jogsértő kilétéről;
- b) az eljárás költségei ne legyenek megfizethetetlenül magasak az igazságszolgáltatást igénybe venni kívánó felperesek számára;
- c) a felperesek jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedéseket kérhessenek, ideértve az ideiglenes intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárásokat is; ilyen jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekre az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértésének valamely intézkedés megtétele vagy magatartás beszüntetése általi megszüntetésére irányuló végleges vagy ideiglenes intézkedés formájában kerülhet sor;
- d) meg kell határozni azokat az észszerű feltételeket, amelyek mellett – a nemzeti szintű polgári eljárásjogi szabályok sérelme nélkül – valamely állítólagos károsult fél felhatalmazást adhat valamely tagállambeli szakszervezetnek, nem kormányzati emberi jogi vagy környezetvédelmi szervezetnek vagy egyéb nem kormányzati szervezetnek, illetve – a nemzeti joggal összhangban – valamely nemzeti szintű emberi jogi intézménynek arra, hogy keresetet nyújtson be az állítólagos károsult fél jogainak érvényesítése céljából;

szakszervezetek és nem kormányzati szervezetek számára abban az esetben adható felhatalmazás e pont első albekezdése szerint, ha azok teljesítik a nemzeti jogban előírt követelményeket; ilyen követelmény lehet például az, hogy állandó saját jelenléttel rendelkezzenek, és alapokmányuknak megfelelően ne folytassanak kereskedelmi tevékenységet, valamint ne csak ideiglenesen foglalkozzanak az ezen irányelv értelmében védett jogok, illetve a nemzeti jog szerinti, azoknak megfelelő jogok érvényesítésével;

- e) kereset benyújtása esetén, ha a felperes annak alátámasztására olyan indokolást terjeszt elő, amely tartalmazza az észszerűen rendelkezésre álló és a kártérítési igénye megalapozottságának megfelelő alátámasztásához elégséges tényeket és bizonyítékokat is, valamint jelezte azt is, hogy a vállalatnak további bizonyítékok vannak a birtokában, a bíróságok a nemzeti eljárásjoggal összhangban kötelezhessék a vállalatot e bizonyítékok bemutatására;

▼B

a nemzeti bíróságoknak a bekért bizonyítékok bemutatását és megőrzését a potenciális vagy tényleges kártérítési igény alátámasztásához szükséges és azzal arányos mértékre kell korlátozniuk; annak megállapítása céljából, hogy egy bizonyíték bemutatására vagy megőrzésére irányuló utasítás arányos-e, a nemzeti bíróságoknak mérlegelniük kell, hogy a bizonyíték bekérését indokló rendelkezésre álló tényadatok és bizonyítékok milyen mértékben támasztják alá a kártérítési igényt vagy az ellenkérelmet; a bizonyíték bemutatásának hatókörét és költségeit, valamint azt, hogy milyen jogos érdekekkel rendelkeznek az egyes felek – ideértve az érintett harmadik feleket is –, többek között az olyan nem célirányos információkeresések végzésével szemben, amelyek eredménye valószínűsíthetően semmilyen relevanciával nem bír az eljárásban érintett felek számára; azt, hogy a bekért bizonyíték tartalmaz-e bizalmas információkat, különösen harmadik felek tekintetében, és milyen intézkedések vannak érvényben e bizalmas információk védelmére;

a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek a bizalmas információkat tartalmazó bizonyítékok bemutatásának elrendelésére, amennyiben azt a kártérítési kereset szempontjából relevánsnak ítélik; a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen információk bemutatásának elrendelése esetén a nemzeti bíróságoknak hatékony intézkedések álljanak a rendelkezésére az ilyen információk védelme céljából.

(4) Azok a vállalatok, amelyek ágazati vagy többszereplős kezdeményezésekben vettek részt, avagy független harmadik fél általi ellenőrzést vagy szerződéses kikötéseket használtak az átvilágítási kötelezettségek végrehajtásának támogatására, ezzel együtt felelősségre vonhatók e cikkkel összhangban.

(5) A vállalatoknak az okozott károkért viselt, e rendelkezés alapján fennálló polgári jogi felelőssége nem érinti a leányvállalataik, illetve a vállalat tevékenységi láncának részét képező közvetlen és közvetett üzleti partnerek polgári jogi felelősségét.

Ha a kárt a vállalat és annak leányvállalata, közvetlen vagy közvetett üzleti partnere együttesen okozta, akkor egyetemlegesen felelősek, az egyetemleges felelősség feltételeire és a visszkereseti jogra vonatkozó nemzeti jogi rendelkezések sérelme nélkül.

(6) Az ezen irányelvben foglalt polgári jogi felelősségi szabályok nem korlátozzák a vállalatoknak az uniós vagy nemzeti jogrendszer alapján fennálló felelősségét, és nem érintik a káros emberi jogi vagy környezeti hatásokkal kapcsolatos polgári jogi felelősségre vonatkozó azon uniós és nemzeti szabályokat, amelyek az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyzetekkel kapcsolatos felelősségről rendelkeznek, vagy szigorúbb felelősségi szabályokat írnak elő, mint ez az irányelv.

▼B

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikket átültető nemzeti jogszabályi rendelkezések elsőbbséget élvező kötelező rendelkezések legyenek azokban az esetekben, amikor az érintett követelésekre alkalmazandó nemzeti jog nem valamely tagállam joga.

*30. cikk***A jogsértések bejelentése és a bejelentő személyek védelme**

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2019/1937 irányelv alkalmazandó legyen az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértésének bejelentésére és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelmére.

*31. cikk***Állami támogatás, közbeszerzés és állami koncessziók**

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályok rendelkezéseiből fakadó kötelezettségek teljesítése vagy azok önkéntes végrehajtása olyan környezetvédelmi vagy szociális szempontnak minősüljön, amelyet az ajánlatkérő szervek a 2014/23/EU, a 2014/24/EU, valamint a 2014/25/EU irányelvvel összhangban figyelembe vehetnek a közbeszerzési és koncessziós szerződések odaítélési szempontjai között, illetve olyan környezetvédelmi vagy szociális feltételt képezzen, amelynek teljesítését az ajánlatkérő szervek az említett irányelvekkel összhangban a közbeszerzési és koncessziós szerződések teljesítésével összefüggésben előírhatják.

*32. cikk***Az (EU) 2019/1937 irányelv módosítása**

Az (EU) 2019/1937 irányelv melléklete I. részének E.2. pontja a következő ponttal egészül ki:

„vii. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1760 irányelve (2024. május 13.) a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1760, 2024.7.5., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).”

*33. cikk***Az (EU) 2023/2859 rendelet módosítása**

Az (EU) 2023/2859 rendelet mellékletének B. része a következő ponttal egészül ki:

„17. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1760 irányelve (2024. május 13.) a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1760, 2024.7.5., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).”

34. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében és a 16. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2024. július 25-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében és a 16. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 3. cikk (2) bekezdése vagy a 16. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

35. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁸⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

36. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

- (1) A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükség van-e a szabályozott pénzügyi vállalkozásokra szabott további fenntarthatósági átvilágítási követelmények előírására a pénzügyi szolgáltatások nyújtása és a befektetési tevékenységek végzése tekintetében, meghatározva ezen átvilágítási követelmények lehetséges módoszatait és hatásait is, összhangban ezen irányelv célkitűzéseivel.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)

▼B

A jelentésben figyelembe kell venni a szabályozott pénzügyi vállalkozásokra alkalmazandó egyéb uniós jogalkotási aktusokat is. A jelentést 2024. július 25-t követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2026. július 26-ig közzé kell tenni. A jelentést szükség esetén jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

(2) A Bizottság 2030. július 26-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról és arról, hogy mennyire bizonyult hatékonynak a benne foglalt célkitűzések elérése – különösen a káros hatások kezelése – szempontjából. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében nyújtja be. Az első jelentésnek többek között a következők értékelését kell tartalmaznia:

a) ezen irányelv kkv-kra gyakorolt hatása, a Bizottság és a tagállamok által a kkv-k részére biztosított különböző támogatási intézkedések és eszközök hatékonyságáról szóló értékeléssel együtt;

b) ezen irányelv hatálya, vagyis a hatálya alá tartozó vállalatok tekintetében annak értékelése, hogy az biztosítja-e ezen irányelv hatékonyságát a célkitűzéseikhez mérten, biztosítottak-e az egyenlő versenyfeltételek a hatálya alá tartozó szervezetek között, valamint hogy a vállalatok nem tudják-e megkerülni ezen irányelv alkalmazását, ideértve többek között, hogy:

— felül kell-e vizsgálni a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontját oly módon, hogy ezen irányelv hatálya a 2013/34/EU irányelv I. mellékletében vagy II. mellékletében felsoroltaktól eltérő jogi formában létrehozott szervezetekre is kiterjedjen,

— be kell-e vonni ezen irányelv hatálya alá a 2. cikk hatálya alá tartozókon kívüli egyéb, harmadik félnek minősülő vállalatokkal alkotott üzleti modelleket vagy gazdasági együttműködés formákat is,

— felül kell-e vizsgálni a munkavállalók létszámára és a nettó árbevételre vonatkozóan a 2. cikkben meghatározott küszöbértékeket, illetve szükség van-e ágazatspecifikus megközelítés bevezetésére a nagy kockázatot jelentő ágazatokban,

— felül kell-e vizsgálni a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott, az Unióban elért nettó árbevételre vonatkozó kritériumot;

c) felül kell-e vizsgálni a „tevékenységi lánc” fogalmának meghatározását;

d) módosítani kell-e ezen irányelv I. mellékletét, többek között a nemzetközi fejlemények tükrében, és ki kell-e terjeszteni a hatályát bizonyos további káros hatásokra, különös tekintettel a jó kormányzást érintő káros hatásokra;

e) felül kell-e vizsgálni az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt szabályokat – különösen az éghajlatváltozás mérséklését célzó átállási tervek vállalatok általi előkészítése, elfogadása és érvénybe léptetése tekintetében –, valamint a felügyeleti hatóságok e szabályokhoz kapcsolódó hatásköreit;

▼B

- f) a nemzeti szinten bevezetett végrehajtási mechanizmusok, valamint a polgári jogi felelősséggel kapcsolatos szankciók és szabályok hatékonysága;
- g) módosítani kell-e az ezen irányelv által előírt harmonizáció szintjét a belső piacon jelen lévő vállalatok közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából, többek között az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályi rendelkezések egymáshoz közeledésére és az azok közötti eltérésekre tekintettel.

*37. cikk***Átültetés****▼M1**

- (1) A tagállamok legkésőbb 2027. július 26-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok az említett rendelkezéseket a következő időpontoktól kezdődően alkalmazzák:

- a) 2028. július 26-tól a 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett azon vállalatok tekintetében, amelyeket a tagállam jogszabályaival összhangban hoztak létre, és amelyek a 2028. július 26-t megelőző utolsó olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan éves pénzügyi kimutatást készítettek vagy kellett volna készíteniük, átlagosan több mint 3 000 foglalkoztatottal rendelkeztek, és a nettó világpiaci árbevételük meghaladta a 900 000 000 EUR-t, a 16. cikknek való megfeleléshez szükséges rendelkezések kivételével, amelyeket a tagállamoknak az említett vállalatok tekintetében a 2029. január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évek vonatkozásában kell alkalmazniuk;
- b) 2028. július 26-tól a 2. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett azon vállalatok tekintetében, amelyeket valamely harmadik ország jogszabályaival összhangban hoztak létre, és amelyeknek a 2028. július 26-t megelőző utolsó pénzügyi évet megelőző pénzügyi évben az Unióban elért nettó árbevétele meghaladta a 900 000 000 EUR-t, a 16. cikknek való megfeleléshez szükséges rendelkezések kivételével, amelyeket a tagállamoknak az említett vállalatok tekintetében a 2029. január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évek vonatkozásában kell alkalmazniuk;
- c) 2029. július 26-tól a 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában és a 2. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett valamennyi más vállalat tekintetében, valamint a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett vállalatok tekintetében, a 16. cikknek való megfeleléshez szükséges rendelkezések kivételével, amelyeket a tagállamoknak az említett vállalatok tekintetében a 2030. január 1-jén vagy azt követően kezdődő pénzügyi évek vonatkozásában kell alkalmazniuk.

▼B

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*38. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

*39. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

MELLÉKLET

I. rész

1. A nemzetközi emberi jogi eszközökben foglalt jogok és tilalmak

1. Az élethez való jog, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezve. E jog megsértése magában foglalja azt is – de nem korlátozódik arra –, ha a vállalat erőforrásait, létesítményeit vagy személyzetét védő magán- vagy állami biztonsági örök vállalati utasítás vagy ellenőrzés hiányából adódóan halált okoznak;
2. A kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalma, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 7. cikkével összhangban értelmezve. Ez magában foglalja annak tilalmát is – de nem korlátozódik arra –, hogy a vállalat erőforrásait, létesítményeit vagy személyzetét védő magán- vagy állami biztonsági örök vállalati utasítás vagy ellenőrzés hiányából adódóan valamely személyt kínzásnak, illetve kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vessenek alá;
3. A szabadsághoz és a biztonsághoz való jog, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezve;
4. A valamely személy magánéletével, családjával, lakásával vagy levelezésével kapcsolatos önkényes vagy jogellenes beavatkozás, valamint a becsülete, illetve jó hírneve elleni jogtalan támadás tilalma, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 17. cikkével összhangban értelmezve;
5. A gondolat-, lelkiismereti és vallásszabadságba való beavatkozás tilalma, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 18. cikkével összhangban értelmezve;
6. Az igazságos és kedvező munkafeltételekhez való jog, beleértve a méltányos munkabért, valamint az alkalmazotti státuszú munkavállalók esetében a megfelelő megélhetést biztosító bért, az önálló vállalkozók és a mezőgazdasági kistermelők esetében pedig a megfelelő megélhetést biztosító jövedelmet a munkájuk és termelésük díjaként, a tisztességes megélhetést, a biztonságos és egészséges munkakörülményeket, valamint a munkaidő észszerű korlátozását is, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 7. és 11. cikkével összhangban értelmezve;
7. A munkavállalók megfelelő lakhatáshoz való hozzáféréseinek korlátozására vonatkozó tilalom, ha a munkavállalókat a vállalat által biztosított szálláshelyen helyezik el, valamint a munkavállalóknak a munkahelyen megfelelő élelemhez, ruházathoz, vízhez és higiéniához való hozzáférése korlátozásának tilalma, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 11. cikkével összhangban értelmezve;
8. A gyermek lehető legjobb egészségi állapothoz való joga, a gyermek jogairól szóló egyezmény 24. cikkével összhangban értelmezve; az oktatáshoz való jog, a gyermek jogairól szóló egyezmény 28. cikkével összhangban értelmezve; a megfelelő életszínvonalhoz való jog, a gyermek jogairól szóló egyezmény 27. cikkével összhangban értelmezve; a gyermek azon joga, hogy védelemben részesüljön a gazdasági kizsákmányolás ellen, és ne legyen kényszeríthető semmiféle kockázattal járó, nevelését veszélyeztető, egészségére, testi, szellemi, lelki, erkölcsi vagy társadalmi fejlődésére ártalmas munkára, a gyermek jogairól szóló egyezmény 32. cikkével összhangban értelmezve; a gyermek azon joga, hogy a szexuális kizsákmányolás és erőszak minden formájával szemben védelemben részesüljön, valamint hogy megakadályozzák a kizsákmányolás céljából történő elrablását vagy eladását, illetve az országán belül vagy külföldre e célból történő jogellenes elvitelét, a gyermek jogairól szóló egyezmény 34. és 35. cikkével összhangban értelmezve;

▼B

9. Az iskolaköteles korú, illetve 15 év alatti gyermekek foglalkoztatásának tilalma, kivéve, ha a foglalkoztatás helye szerinti jogszabályok a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által elfogadott, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi 138. számú egyezmény 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban eltérően rendelkeznek, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által elfogadott, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi 138. számú egyezmény 4–8. cikkével összhangban értelmezve;
10. A gyermekmunka (a 18. életévüket be nem töltött személyek által végzett munka) legrosszabb formáinak tilalma, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által elfogadott, a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 1999. évi 182. számú egyezmény 3. cikkével összhangban értelmezve. Ez magában foglalja:
 - a) a rabszolgaság vagy a rabszolgasághoz hasonló gyakorlat valamennyi formáját, úgymint a gyermekek adásvételét és a gyermekkereskedelmet, az adósrabszolgaságot és jobbágyságot, valamint a kényszer- vagy kötelező munkát, ideértve a gyermekek kényszer- vagy kötelező sorozását fegyveres konfliktusokban való bevetésük érdekében;
 - b) a gyermekek prostitúció, pornográfia készítés vagy pornográf előadás céljára történő igénybevételét, kerítését vagy felajánlását;
 - c) a gyermekek tiltott tevékenységre, különösen kábítószer előállítására és az azokkal való kereskedelemre történő igénybevételét, kerítését és felajánlását; és
 - d) minden olyan munkát, amely a jellegénél vagy a munkavégzés körülményeinél fogva nagy valószínűséggel veszélyezteti a gyermekek egészségét, biztonságát vagy erkölcsét;
11. A kényszer- vagy kötelező munka tilalma, amibe beletartozik minden olyan munka vagy szolgáltatás, amelynek elvégzését büntetés terhe mellett követelik az érintett személytől, és amelyre az említett személy nem önként jelentkezett – például ha az adósrabszolgaság vagy emberkereskedelem következménye –, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által elfogadott, a kényszmunkáról szóló 1930. évi 29. sz. egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezve. Nem tartoznak a kényszer- vagy kötelező munka körébe azok a munkák és szolgáltatások, amelyek összhangban vannak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által elfogadott, a kényszmunkáról szóló 1930. évi 29. számú egyezmény 2. cikkének (2) bekezdésével vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 8. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjával;
12. A rabszolgaság valamennyi formájának és a rabszolga-kereskedelemnek a tilalma, beleértve a rabszolgasághoz hasonló gyakorlatokat, a szolgáltatást és a munkahelyi hatalomgyakorlás vagy elnyomás más formáit, például a súlyos gazdasági vagy szexuális kizsákmányolást és megalázást, illetve az emberkereskedelmet, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 8. cikkével összhangban értelmezve;
13. Az egyesülési, a gyülekezési, a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jog, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 21. és 22. cikkével, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 8. cikkével, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1948. évi 87. számú, az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló egyezményével, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1949. évi 98. számú, a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló egyezményével összhangban értelmezve. Ezek közé a jogok magukban foglalják a következőket:
 - a) a munkavállalók szabadon alakíthatnak szakszervezeteket, és szabadon csatlakozhatnak azokhoz;

▼B

- b) a szakszervezet megalakulása, a szakszervezethez való csatlakozás és a szakszervezeti tagság nem vezethet indokolatlan megkülönböztetéshez vagy megtorláshoz;
 - c) a szakszervezetek a létesítő okiratuknak és a szabályaiknak megfelelően szabadon, a hatóságok beavatkozása nélkül működhetnek; és
 - d) a sztrájkjog és a kollektív tárgyaláshoz való jog.
14. Az egyenlőtlen bánásmód tilalma a foglalkoztatás terén, kivéve, ha azt a foglalkoztatás követelményei indokolják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1951. évi 100. számú, az egyenlő díjazásról szóló egyezményének 2. és 3. cikkével, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. évi 111. számú, a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló egyezményének 1. és 2. cikkével, valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 7. cikkével összhangban értelmezve. Ez magában foglalja különösen a következőket:
- a) az egyenlő értékű munkáért fizetett egyenlőtlen díjazás; és
 - b) a nemzeti vagy társadalmi származáson, fajon, bőrszínen, nemen, valláson, politikai véleményen alapuló hátrányos megkülönböztetés;
15. Bármely olyan mérhető környezetkárosodás okozásának – például a talaj káros megváltoztatásának, a víz- vagy levegőszennyezésnek, a káros kibocsátásoknak, a túlzott vízfogyasztásnak, a talajkárosodás okozásának vagy a természeti erőforrásokra gyakorolt egyéb hatások előidézésének, például az erdőirtásnak – a tilalma, amely:
- a) jelentősen károsítja az élelmiszerek tartósításának és előállításának természetes alapjait;
 - b) egyes személyek számára ellehetetleníti a biztonságos és tiszta ivóvízhez való hozzáférést;
 - c) egyes személyek számára megnehezíti a szanitációs létesítményekhez való hozzáférést, vagy megsemmisíti azokat;
 - d) ártalmas a személyek egészségére, biztonságára, illetve a személyek általi rendeltetésszerű földterülethasználatra vagy a jogszerűen szerzett tulajdon személyek általi rendeltetésszerű használatára nézve;
 - e) jelentős mértékben károsan kihat olyan ökoszisztéma-szolgáltatásokra, amelyek révén egy ökológiai rendszer közvetlen vagy közvetett módon hozzájárul az emberi jóléthez;
- a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 6. cikkének (1) bekezdésével és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 11. és 12. cikkével összhangban értelmezve;
16. A személyek, csoportok és közösségek földterületekhez és erőforrásokhoz való joga, valamint azon joga, hogy ne fosszák meg a létfenntartáshoz szükséges eszközöktől, mely jog magában foglalja a föld, erdők és vizek megszerzése, fejlesztése vagy más módon történő használata során az egyes személyek megélhetését biztosító föld, erdők és vizek jogellenes kizárításának vagy elvételének – ideértve az erdőirtást is – tilalmát, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 1. és 27. cikkével, valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 1., 2. és 11. cikkével összhangban értelmezve.

▼B**2. AZ EMBERI JOGOKRA ÉS AZ ALAPVETŐ SZABADSÁGOKRA VONATKOZÓ JOGI ESZKÖZÖK**

- A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya,
- A Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya,
- A gyermek jogairól szóló egyezmény,
- A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet legfontosabb egyezményei:
- Az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi 87. számú egyezmény,
- A szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló 1949. évi 98. számú egyezmény,
- A kényszmunkáról szóló 1930. évi 29. számú egyezmény és annak 2014. évi jegyzőkönyve,
- A kényszmunka felszámolásáról szóló 1957. évi 105. számú egyezmény,
- A foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi 138. számú egyezmény,
- A gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 1999. évi 182. számú egyezmény,
- Az egyenlő díjazásról szóló 1951. évi 100. számú egyezmény,
- A foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló 1958. évi 111. számú egyezmény.

II. rész**A környezetvédelmi jogi eszközökben foglalt tilalmak és kötelezettségek**

1. A biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatások elkerülésének vagy minimalizálásának kötelezettsége, a biológiai sokféleségről szóló 1992. évi egyezmény 10. cikkének b) pontjával és az adott joghatósági területen alkalmazandó jogszabályokkal összhangban értelmezve, beleértve az élő módosított szervezetek fejlesztéséről, kezeléséről, szállításáról, felhasználásáról, átadásáról és kibocsátásáról szóló Cartagena Jegyzőkönyvben és a Biológiai Sokféleség Egyezményhez kapcsolódó, a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről, valamint a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló, 2014. október 12-i Nagojai Jegyzőkönyvben foglalt kötelezettségeket is.
2. A veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló, 1973. március 3-i egyezmény (CITES) I–III. függelékében szereplő példányok engedély nélküli importjának, exportjának vagy újrakivitelének, illetve a tengerről történő behozatalának tilalma, az egyezmény III., IV. és V. cikkével összhangban értelmezve;
3. A higanyról szóló, 2013. október 10-i Minamata egyezmény (a továbbiakban: a Minamata egyezmény) A. mellékletének I. részében felsorolt, hozzáadott higanyt tartalmazó termékek gyártásának, behozatalának és kivitelének tilalma, az egyezmény 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezve;
4. Higanynak vagy higanyvegyületeknek a Minamata egyezmény B. mellékletének I. részében felsorolt gyártási eljárásokban az egyes eljárásokra vonatkozóan ott meghatározott kivezetési időpont után történő alkalmazásának tilalma, az egyezmény 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban értelmezve;

▼B

5. A higanyhulladék jogellenes kezelésének tilalma, a Minamata egyezmény 11. cikkének (3) bekezdésével és az (EU) 2017/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 13. cikkével összhangban értelmezve;
6. A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló, 2001. május 22-i Stockholmi Egyezmény A. mellékletében felsorolt vegyi anyagok előállításának és felhasználásának tilalma, az egyezmény 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjával és az (EU) 2019/1021 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban értelmezve;
7. A hulladék jogellenes kezelésének, gyűjtésének, tárolásának és ártalmatlanításának tilalma, a Stockholmi Egyezmény 6. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. és ii. alpontjával, valamint az (EU) 2019/1021 rendelet 7. cikkével összhangban értelmezve;
8. A nemzetközi kereskedelemben forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagok és peszticidek előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásáról szóló, 1998. szeptember 10-i Rotterdami Egyezmény (UNEP/FAO) III. mellékletében felsorolt vegyi anyagok importjának vagy exportjának tilalma, az Egyezmény 10. cikkének (1) bekezdésével, valamint 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és (2) bekezdésével, továbbá az Egyezményben részes importőr vagy exportőr fél által az előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásnak megfelelően közölt információkkal összhangban értelmezve;
9. A sztratoszferikus ózonréteg védelméről szóló bécsi egyezményhez csatolt, az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv A., B., C. és E. mellékletében szereplő szabályozott anyagok jogellenes előállításának, fogyasztásának, importjának és exportjának tilalma, a montreali jegyzőkönyv 4B. cikkével és az adott joghatósági területen alkalmazandó jog engedélyezési rendelkezéseivel összhangban értelmezve;
10. A veszélyes és egyéb hulladékok exportjának tilalma a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, 1989. március 22-i Bázeli Egyezmény 1. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ összhangban értelmezve, az alábbiakba irányulón:
 - a) az Egyezmény olyan részes fele, amely megtiltotta az említett veszélyes és egyéb hulladékok behozatalát, a Bázeli Egyezmény 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban értelmezve;
 - b) az adott importhoz írásban hozzá nem járuló importőr állam, azokban az esetekben, amikor az importőr állam nem tiltotta meg az érintett veszélyes hulladékok behozatalát, a Bázeli Egyezmény 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban értelmezve;
 - c) a Bázeli Egyezményben nem részes fél, a Bázeli Egyezmény 4. cikkének (5) bekezdésével összhangban értelmezve;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/852 rendelete (2017. május 17.) a higanyról és az 1102/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 137., 2017.5.24., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1021 rendelete (2019. június 20.) a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról (HL L 169., 2019.6.25., 45. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladék-szállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

▼B

- d) olyan importőr állam, amely nem biztosítja az érintett veszélyes vagy egyéb hulladékoknak az adott állam területén, vagy máshol történő, környezetvédelmi szempontból megbízható kezelését, a Bázeli Egyezmény 4. cikke (8) bekezdésének első mondatával összhangban értelmezve;
11. Veszélyes hulladékoknak a Bázeli Egyezmény VII. mellékletében felsorolt országokból a VII. mellékletben nem szereplő országokba, a Bázeli Egyezmény IV. mellékletében felsorolt műveletek céljára történő exportjának tilalma, a Bázeli Egyezmény 4A. cikkével és az 1013/2006/EK rendelet 34 és 36. cikkével összhangban értelmezve;
12. A Bázeli Egyezményben nem részes, az Egyezményt meg nem erősítő féltől származó veszélyes és egyéb hulladékok importjának tilalma, a Bázeli Egyezmény 4. cikkének (5) bekezdésével összhangban értelmezve;
13. A világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló, 1972. november 16-i egyezmény (Világörökség Egyezmény) 2. cikkében meghatározott, természeti örökségnek minősülő körülhatárolt természeti területekre gyakorolt káros hatások elkerülésének vagy minimalizálásának kötelezettsége, a Világörökség Egyezmény 5. cikkének d) pontjával és az adott joghatósági területen alkalmazandó joggal összhangban értelmezve;
14. A nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen mint a vízimadarak tartózkodási helyéről szóló, 1971. február 2-i egyezmény (Ramsari Egyezmény) 1. cikkében meghatározott vizes élőhelyekre gyakorolt káros hatások elkerülésének vagy minimalizálásának kötelezettsége, a Ramsari Egyezmény 4. cikkének (1) bekezdésével és az adott joghatósági területen alkalmazandó joggal összhangban értelmezve;
15. A hajókról történő szennyezés megelőzésének kötelezettsége, az 1978. évi jegyzőkönyvvel módosított, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. november 2-i nemzetközi egyezmény (a továbbiakban MARPOL 1973/1978) összhangban értelmezve. Többek között
- a) az alábbiak tengerbe történő kibocsátásának tilalma:
- i. a MARPOL 1973/1978 I. mellékletének 1. szabályában meghatározott olaj vagy olajos keverékek, a MARPOL 1973/1978 I. mellékletének 9–11. szabályával összhangban értelmezve;
 - ii. a MARPOL 1973/1978 II. melléklete 1. szabályának 6. pontjában meghatározott mérgező folyékony anyagok, a MARPOL 1973/1978 II. mellékletének 5. és 6. szabályával összhangban értelmezve; és
 - iii. a MARPOL 1973/1978 IV. melléklete 1. szabályának 3. pontjában meghatározott szennyvíz, a MARPOL 1973/1978 IV. mellékletének 8. és 9. szabályával összhangban értelmezve;
- b) a MARPOL 1973/1978 III. melléklete 1. szabályában meghatározott, csomagolt formában tengeren szállított káros anyagokkal történő jogellenes szennyezés tilalma, a MARPOL 1973/1978 III. mellékletének 1–7. szabályával összhangban értelmezve; továbbá
- c) a MARPOL 1973/1978 V. melléklete 1. szabályában meghatározott, a hajókról származó szeméttel történő jogellenes szennyezés tilalma, a MARPOL 1973/1978 V. mellékletének 3–6. szabályával összhangban értelmezve;
16. A tengeri környezet lerakással történő jogellenes szennyezése megelőzésének, visszaszorításának és ellenőrzésének kötelezettsége, az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményének 210. cikkével, valamint az adott joghatósági területen alkalmazandó jogszabályokkal összhangban értelmezve.